

Posolstvo milosti

61-0827, Jeffersonville, IN
(THE MESSAGE OF GRACE)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Posolstvo milosti

(THE MESSAGE OF GRACE)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu ráno 27.8.1961 v Jeffersonville, IN

¹ Ďakujem, brat Neville. Nech ťa Pán žehná. Dobré ráno, priatelia. Je to istotne veľká výsada, aby sme tu toto ráno znovu mohli byť v službe Pánovi. Je mi ľúto, že nemáme nejakú miestnosť, kde by sme umiestnili ľudí v tomto malom zbore. Moc sa ich tu nezmesť. Sme veľmi radi, že tu ste a že ste ochotní urobiť tú obeť, aby ste na nás trpezlivo čakali. A urobíme, čo bude v našich silách, aby sme vám priniesli Slovo Pánovo najlepším spôsobom, akým ho len vieme podať. A teraz, práve som...

² Táto malá pani, ktorá tu práve vošla, mala dieťa, ktoré chcela dnes ráno dať posvätiť, a potom videla, že boli trochu neskoro, a tak len povedala, že trochu počká. Nikdy som tú ženu nevidel, ale modlím sa, aby ju Boh požehnal a dal jej do srdca to najbohatšie požehnanie, lebo na nás len trpezlivo čakala.

³ No, práve teraz prichádza čas v roku, kedy sa ochladzuje a nebude tu tak veľmi horúco, keď tu budeme v tomto zbore tak naprataní. Ale dôverujeme, že Boh bohate požehná každého z vás.

⁴ Chcel by som teraz spomenúť ešte pár vecí, predtým, ako začnem hovoriť. Povedal som, že budem toto ráno, ak Pán dá, hovoriť na tému „Vetry vo vzdušnom víre.“ Ale On to pre mňa zmenil. Nikdy som nevedel, čo idem povedať, možno do posledných pár minút predtým, ako som prišiel na toto zhromaždenie. A chcel som na túto tému hovoriť už druhýkrát, ale nedokázal som dostať na to odpoveď od Boha. Neviem prečo. Vždy to tak mám rád, všetci títo kazatelia to pochopia, že musíte očakávať na Pána, aby ste vedeli, čo idete povedať.

⁵ Posledný večer som mal na osobnej linke hovor odniekadiaľ z Arkansasu, niektorí ľudia sa chceli tento týždeň dostať sem a povedali, že počuli, že tu otvoríme zhromaždenie na Sedem Pečatí. Pre tých, ktorí sú tu cudzí, prešiel som práve Sedem Cirkevných Vekov. A jej manžel tam v pondelok príde, aby si tam našiel prácu, takže môže robiť, zatiaľ čo tam zostanú v blízkosti, aby počuli týchto sedem Pečatí. Povedal som, „To bude trvať okolo troch mesiacov, pani. Nemáme tu nikde miesto, aby sme urobili reklamu na zhromaždenie, a tak ďalej,

nikoho, kto by sa o to v tomto meste postaral, ani miesto, kde by sme usadili ľudí.“

⁶ Chcel by som niekedy, možno ak Boh dá, mať tu niekde trojmesačnú kampaň so zhromaždeniami a potom prejsť cez všetkých týchto Sedem Pečatí v tej kampani. Potom tam ľudia môžu zostať.

⁷ Ide to od šiestej kapitoly Zjavenia až po devätnástu. A tam máte sedem pečatí, sedem pliaň, tri utrpenia, ženu sediacu na šarlátovej šelme a tých stoštyridsaťštyri tisíc. Ó, je tam toho dosť, a všetko sa tak na seba viaže ešte pred tými siedmimi pečatami, padá sedem pliaň, sedem trúb. A je tam veľa vecí, ktoré to viažu dokopy a každé jedno z toho je dobrá lekcia na každý deň.

⁸ Skloňme teraz naše hlavy na chvíľu pre slovo modlitby. Ešte predtým, ako sa pomodlíme, ak je tu niekto, kto by chcel byť spomenutý v modlitbe, dajte to vedieť tým, že pozdvihnute svoje ruky. A len vo svojom srdci myslíte, akú máte potrebu k Bohu. A ja sa budem modliť, aby vám to dal.

⁹ Všemohúci a milostivý Bože, ktorý si Bohom, ktorý odpovedáš na modlitby, Otče, ktorý poznáš všetky potreby Svojich detí. Ty si nás poznal predtým, ako sme vôbec prišli na svet a ty máš dokonca spočítané všetky naše kroky, spočítané všetky naše vlasy; a všetky naše slová sa vážia na Tvojej váhe. Tak, Pane, daj, aby sme dnes ráno dbali na tieto veci, na ten vážny záväzok, ktorý pred Tebou máme.

¹⁰ Veľa z týchto rúk bolo zdvihnutých dnes ráno na tomto malom zhromaždení, možno to sú modlitby za uzdravenie ich chorého tela alebo za ich milovaných, ktorí sú ešte stratení. Ty poznáš ich srdcia a všetko, čo je v nich. Lebo vtedy, keď si tu stál na tejto zemi vo forme ľudskej bytosti nazývanej Ježiš, náš Pán, poznal si tajomstvá ich srdc. Všetko, čo si len človek dokáže vo svojej mysli predstaviť, Ty mu môžeš hneď povedať, na čo práve myslí, „Čo to rozmyšľate vo svojich srdciach?“ Ježiš videl ich myšlienky. A čítame v Písme, že Ty si tým istým, tak ako včera, tak aj dnes, aj naveky. A tiež je napísané, že „kdekoľvek sú dvaja alebo traja spolu zhromaždení, tam Ja budem v ich strede.“ Takže Ty si tu dnes ráno vo forme Svätého Ducha a poznáš túžbu každého srdca týchto ľudí.

¹¹ A modlím sa k Tebe, Otče, Bože, aby si k nim späť prehovoril a povedal, „Je dokonané. Tvoja žiadosť bola zodpovedaná a Ja ňa dnes uisťujem, že všetko, o čo si prosil, ti je udelené.“

¹² Bože, predovšetkým pamätáme na tých, ktorí ešte nie sú spasení a zdvihli svoje ruky. Nech je táto hodina tou, v ktorej príjmu Krista ako svojho Spasiteľa.

¹³ Predtým, ako sa ukončí dnešné zhromaždenie, nech sa niečo udeje, Pane, aby si priniesol Svoju Prítomnosť tak blízko k ľuďom, aby vedeli, že ten istý Ježiš, ktorý kráčal v Galilei, stojí dnes v strede Svojich ľudí a nech dnes odtiaľto odídu s tým istým uistením ako tí, ktorí prišli vtedy z Emauz. Keď boli na svojej spiatočnej ceste, potom, ako s Ním kráčali celý ten deň a rozprávali sa s Ním a On s nimi a pritom ani nemali tušenia, že to bol On.

¹⁴ Ó, Bože, ako často to je tak aj s nami. Hovoríš s nami pri západe slnka, pri speve vtákov, pri šeleste lístia, pri rozkvitaní kvetov, pri kresťanských piesňach a pritom my tak málo rozpoznávame, že si to Ty. V nemocničných izbách a na mnohých iných miestach s nami hovoríš a my si stále tak málo uvedomujeme, že si to Ty.

¹⁵ Teraz, Pane, ako sa dnes vrátíme späť do svojich domovov dnes ráno, nech rozpoznáme, tak ako oni, nech by si mohol urobiť niečo v našom strede, ako si robil aj tam. Oni vedeli, čo si tam urobil pred nimi. Urobil si to pred Svojím ukrižovaním a oni vedeli, že to bol vzkriesený Pán. Išli naspäť do svojich skupín, radujúci sa a velebiaci Boha, pretože vedeli, že je živý. A povedali, „Či v nás nehoreli naše srdcia, ako s nami hovoril na ceste?“ Pane, Tvoja prítomnosť tam a činenie niečoho, čo si robil pred svojím ukrižovaním, dokázalo Tvoje zmŕtvychvstanie, že Ty si bol tým istým Ježišom, že si spôsobil, že si dlho pamätali celý tvoj rozhovor s Tebou. Hovor ku nám po celý týždeň, Pane. Objav sa teraz v našom strede a daj sa poznať každému núdznemu srdcu. O to prosíme v Ježišovom Mene a k Nemu sa modlíme. Amen.

¹⁶ [Nejaká sestra hovorí v neznámom jazyku a nejaký brat podáva výklad. Prázdne miesto na páske – pozn. prekl.] Teraz sa bude zhromaždenie modliť:

¹⁷ náš Otče, ktorý si na nebesiach, nech je posvätené Tvoje Meno. Nech príde Tvoje Kráľovstvo. Nech je Tvoja vôľa na zemi, ako aj na nebi. Daj nám aj dnes náš každodenný chlieb. A odpusť nám naše priestupky, ako aj my odpúšťame svojim vinníkom. A neuveď nás do pokušenia, ale zbav nás zlého. Lebo Tvoje je Kráľovstvo i moc i sláva na veky. Amen.

¹⁸ Ak by len bolo moje pero sochárskym nástrojom, papier kameňom a tieto slová, ktoré teraz hovorím, nech sú naň hlboko vryté, aby mohli ísť ku všetkým ľuďom.

¹⁹ Boží Svätý Duch má zvláštne spôsoby konania so Svojimi ľuďmi. Veľakrát to robí cez divy a cez dary a povolania, ktoré sú bez pokánia, ktoré Boh zo Svojej Milosti dáva Svojim ľuďom.

²⁰ Som teraz doma po takej krátkej dovolenke. Zvyčajne trávim tento čas doma, aspoň túto časť roka, pretože rád odpočívam, keď chodím poľovať veвериčky. A bol som tento týždeň dole v Kentucky na mojom obľúbenom mieste s mojimi priateľmi na poľovačke na veвериčky. Bol som tak trochu znechutený, nie preto, že som žiadnu nenašiel, len som sa cítil taký rozladený. Niečo mi hovorilo, že sa musím vrátiť domov. A cestu späť som v aute prespal.

²¹ Minulý rok, ako iste všetci viete, je to všetko tlačené a tiež to je v tom svedectve a na tých páskach, sedel som tam v Indiane, kde Pán Boh zostúpil a prehovoril ku mne, že moja druhá služba bola pripravená, aby sa udiala v blízkej budúcnosti. A potom boli tri veвериčky slovom vypovedané do existencie. Všetci tu poznáte ten príbeh. Som si istý. Nejakou, keď som išiel hore cestou a... Zatiaľ čo som nechal zvyšok chlapcov stáť obďaleč a išiel som poľovať, mal som zvláštny pocit, keď som tam znovu išiel. Bolo to ešte pred rozvidnením, pršalo a ani som nevedel, či vôbec pôjdem poľovať alebo nie, alebo či sa opäť vrátim na misijné pole. Poľovačka pre mňa znamená, že sa uzavriem do seba, aby som sa modlil. Takže som zastavil auto, vystúpil a prešiel cez cestu a vstúpil som do divočiny, ešte predtým, ako vyšlo prvé slnečné svetlo...

²² Zastavil som sa a vyjadril slovami krátku modlitbu, ako zvyčajne, povediac Otcovi, aby mi poskytol moje potreby. Neverím v nejaké mrhanie niečoho alebo ničenie; v živote som nezastrelil vtáka, len aby som sa precvičil v strieľaní alebo niečo také. To, čo lovím, aj jem, alebo to dám niekomu, ktorý to tiež zje. Neverím v nejaké plytvanie. Neverím v tieto veci, pretože to nie je správne.

²³ Potom, ako som sa obrátil do lesa a vybral som sa po známom malom chodníku vedľa strany pasienku, ktorý sa križoval do tvaru L, udialo sa niečo zvláštne. Zo všetkých mojich prežití som žiadne podobné nemal. Pozrel som sa na vrch kopca z ľavej strany, odkiaľ som stál, a z vrchu toho kopca sa zjavili tri dúhy. Siahali asi do výšky tridsiatich stôp. Najprv som sa pozrel a videl Svetlo, ale potom som sa otočil, pretože som si myslel, že to môže byť len východ slnka. Ale ďalej mi napadlo, že to nie je smerom k slnku, ale na juhu. A ďalšia vec bola tá, že bolo zamračené a všade pršalo. Bolo to dvadsiateho piateho

augusta, posledné piatkové ráno a iste viete, ako vtedy pršalo a všade boli mraky.

²⁴ A opäť som sa pozrel a tu to bolo, rástli vyššie a vyššie, tieto tri dúhy. Sňal som si klobúk a položil zbraň. So zdvihnutými rukami som sa uberal k tomu. Zdalo sa mi, že mi niečo hovorí, „Toto je dostatočne blízko.“ Išiel som sa zložiť a vyzuť si topánky, ktoré som mal na sebe, aby som videl, či môžem ísť ešte trochu bližšie. Ale dostal som sa len na pár yardov [1 yard = 0,91m – pozn.prekl.] k tomu, videl som tie farby toho, bola to ako hmla a pohybovalo sa to. Len som na chvíľu postál. Vychádzalo to priamo z vrchu tej malej hory. A sledoval som, ako tri (jedna sprava, druhá zľava a ďalšia zo stredu) zostupovali dolu do akoby takého niečoho v tvare misy... Čokoľvek to bolo, bolo to živé. Pohybovali sa, jednoducho robili pohyby. A tak som tam stál, ako pomaly svitalo.

²⁵ Otočil som sa a znova sa pozrel a zakričal, „Ó, Bože, čo by mal Tvoj služobník vedieť?“

²⁶ Práve na to prišiel Duch Pánov a povedal, „Ježiš Nového Zákona je Jehova Starého, On len zmenil Svoju masku z Ducha na človeka.“ To samozrejme potvrdzovalo moje posolstvo o Ňom, a dal mi vedieť a uistil ma, že tých tridsaťjeden rokov nebolo márných.

²⁷ Ako som sa začal približovať, začalo sa to vytrácať, išlo to dole do akoby takejto misy a potom to zmizlo. Vyročil som k tomu bližšie. Báľ som sa ísť bezprostredne k tomu, pretože On by ma zastavil predtým, akoby som sa tam vôbec dostal.

²⁸ Obrátil som sa a všimol som si, že to Svetlo a spôsob, ktorým na mňa svietilo, bol presne v línii so stromom, pri ktorom som bol minulý rok, kde sa objavili tie veвериčky. Nejakých tridsaťpäť alebo štyridsať minút neskôr som prešiel cez lesy a dná potokov, a tak ďalej, dokiaľ som sa nedostal ku stromu, ktorý sa oddeľoval na štyri smery (východ, sever, západ a juh) a štyri vetvy z toho stromu vybiehali. A vyšplhal som sa na špic toho stromu a sadol som si tam, kde som bol vtedy, keď mi On povedal o tom mieste Písma, „Ak povieš tej hore, 'Pohni sa!'“ A ako som tak chvíľu stál, nemyslel som už na oblohu, to už opustilo moju myseľ. Len som tam stál. A ten rok bol totižto dosť zlý na poľovanie veвериčiek, bolo už príliš neskoro, nikde už žiadna nebola.

²⁹ Myslel som si, „Práve tu to je, kde mi Boh dal tie veveričky, keď boli vypovedané do existencie.“ Znovu som si zložil klobúk povediac, „Pane Bože, Ty si stále tým istým Ježišom. Ty si stále Bohom.“

³⁰ A niečo mi povedalo, „Koľko ich potrebuješ tentokrát?“

³¹ Povedal som, „Tak ako vtedy: limit.“ A potom som povedal, „Budem mať ten limit dnes do desiatej.“ A vyzeralo to dosť čudne, pretože som sa práve nachádzal v kraji plnom komárov, kde to bolo doslova prepchaté komármi, bola to tak trochu krajina s močiarmi, a keď jeden veľký komár prišiel, aby ma pohryzol priamo do oka, povedal som, „Žiaden z nich ma už dnes nebude otravovať,“ pričom som nemal so sebou žiaden repelent, nič. A predtým, ako som toto vedel, povedal som, „Slnko bude svietiť ešte tridsať minút.“

³² A nie dlho odvtedy, ako som toto povedal, práve za mnou vybehla veвериčka presne tak, ako tá minulý rok, mladá, červená, vyskočila na konár asi sedemdesiat yardov [63,98 m – pozn. prekl.] a začala škriekať. Otočil som sa. A z takejto dlhej vzdialenosti som len tak-tak mohol cez ten veľký priestor vidieť jej oko. Len streliť, to je všetko; Ani som na to nemieril, nie viac, ako ponad tú veвериčku. A tá guľka presne zasiahla jej oko tak, ako minule.

³³ Tak som sa znovu pustil dolu lesom. A presne tri minúty pred desiatou som zastrelil moju tretiu veveričku, presne ako minulý rok, presne to isté: Tri minúty pred desiatou. A Boh, súc mojím skutočným Sudcom, žiaden komár okolo mňa už za celý deň nezabzučal, hoci predpokladám, že ich tam boli tony, ak by sa vôbec dali všetky odvážiť. A nikdy som už žiadneho nevidel ani nepočul. Počúval som chvíľu, že či náhodou. A počul som taký bzukot a myslel som si, „No, zrejme tu predsa nejaký bude,“ a počúval som a nakoniec to bol len zvuk nákladákov z diaľnice. A presne tridsať minút odvtedy slnko pekne a jasne žiarilo.

³⁴ Potom som sa vrátil späť na to miesto. A rozmýšľal som, keď som vtedy povedal, „limit,“ že to vlastne znamenalo päť veveričiek, pretože to je limit v Indiane. Ale pamätám si, že minulý rok, keď sa ma On opýtal, koľko ich potrebujem, povedal som, „tri,“ a tak som dostal tri. Takže včera, keď som išiel naspäť na to isté miesto, niečo hovorilo, „Nechoď tam. Zíď z tej cesty.“

³⁵ A presne na desiatu hodinu, presne do bodky, desať hodín bolo na mojich hodinkách, som dosiahol limit v Indiane, piatu veveričku. Chcem, aby ste si teraz všimli, že tam boli tri dúhy, tri veci boli vypovedané a tri veveričky mi boli dané. Boli tri veci: tri veveričky do desiatej hodiny, žiadne komáre a slnko svietilo tých tridsať minút. A ešte boli traja ľudia, ktorí to môžu dosvedčiť: brat Banks Wood, môj syn Billy Paul a jeho syn Dávid, oni o tom môžu podať svedectvo.

³⁶ Keď som videl tie dúhy asi tak široké, ako bola tá žiara, ten Anjel Pánov, ale boli tri a zbíehali sa do jednej. Ó, ako to pomáha

môjmu srdcu vedieť, že Boh, Ježiš nie je len človekom, ako si to ľudia o ňom myslia, alebo len prorokom, ako je to tá moderná myšlienka dneška, že Ježiš je len prorok. On je Jehova Starého Zákona, ktorý sa stal telom a prebýval medzi nami. A to je to, čo ma uspokojilo. A msliač na to, že Boh hľadal toľko ľudí...

³⁷ No, je skupina ľudí, ktorí sa nazývajú „Jednotári“ alebo „Jedine Ježiš“. Vôbec s ich teóriou nesúhlasím. Ani nesúhlasím s tou trojičiarskou skupinou, ktorá hovorí, že sú traja rozliční bohovia, ten extrém tých Trojičiarov. Ale ja verím, že tí traja, Otec, Syn a Duch Svätý sú Jedným, že sú to tri úrady jedného Boha. On žil v Otcovstve v ohnivom Stípe; žil v Synovstve v Ježišovi Kristovi a žije práve teraz v Svätom Duchu vo Svojej cirkvi. Ten istý Pán Ježiš, ktorý sa stal telom a prebýval medzi nami, je s nami aj v tento deň, je medzi nami vo forme Svätého Ducha.

³⁸ Zo všetkých prežití... Keď som sa najprv obzrel a uvidel to, myslel som si najprv, že to je len slnko, ktoré niekde vykúka spoza mraku, lenže to bolo pred časom, kedy malo slnko prísť. Potom, keď som sa znovu otočil a videl, že to nie je svetlo, a že to sú dúhy, a keď som sa na to pozrel a uvidel to, celý som onemel.

³⁹ Ako mi raz niekto povedal, „Necítil si sa, že by si kričal?“ Nie, necítil som sa, že by som kričal. Pri týchto prežitíach nikdy nebudeš chcieť kričať; to ti dá cítiť, že si ukotvený, že vieš, že je niečo, čo k tebe hovorí, a máš z toho pocit spokojnosti.

⁴⁰ No, tieto veci sú pravdou. Viem, že bolo povedaných veľa vecí, že veľakrát nejakí ľudia hovoria, „Ó, ja neverím v takéto veci.“ Ja to nemôžem nijako dokázať; neviem. Môžem len poukázať na to, že to, čo hovorím, je pravda. A Boh Všemohúci, ktorý napísal túto Bibliu a ktorého som ja služobníkom, On vie, že to, čo tu práve teraz hovorím, je pravda.

⁴¹ Myslite na to, že deň, v ktorom žijeme, tesne pred príchodom Pánovým, Ježiš povedal, „Budú znaky na oblohe a na Zemi, veľké znamenia, letiace taniere, rakety, zmätenia, zovretie medzi národmi a desivé pohľady na tejto Zemi.“ A my práve žijeme vo dni, kedy môžeme tieto veci vidieť.

⁴² Teraz, ako posolstvo na toto ráno, ktoré som si vybral, chcem, aby ste si so mnou otočili v Písme do Zachariáša. Bolo to mojou... Zachariáš, 4. kapitola...

⁴³ Bolo to mojou túžbou, aby som vám povedal tieto veci. Veľakrát sa dejú veci a ja o tom ani nehovorím, nepoviem to. Ale toto bolo pre

mňa príliš ohromné, aby som to držal preč od cirkvi. Musí to byť povedané. A pred Bohom, pred ktorým stojím, je to pravda. Ja viem, že existuje Boh, a viem, že Ježiš Kristus je Synom Božím, Emanuelom, prebývajúcim dnes medzi svojimi ľuďmi vo forme Svätého Ducha. A tiež viem, že príchod Pánov sa približuje, keď sa objavujú znaky a divy.

⁴⁴ Práve sme prechádzali cez Sedem Cirkevných Vekov, a dozvedeli sme sa, že sa nachádzame v poslednom Laodicejskom cirkevnom veku, keď bude cirkev ľahostajná, chladná, denominačná a bude organizovaná: organizácie to všetko prevezmú a zhltnú. Ale je zaslúbenie, že zostane malý zvyšok. Bude cirkev, ktorá bude roztrúsená medzi národmi, ale Boh si ich zhromaždí spolu a vychváti ich do slávy: bude mať niekde malú posvätenú skupinu, ktorá očakáva na Pána.

⁴⁵ Potom, druhý deň, keď som prechádzal cez Danielových sedemdesiat týždňov, stojac tam za kazateľňou, niečo ma zasiahlo; nikdy som nebol schopný dostať sa z toho všetkého, keď vidím hodinu, v ktorej žijeme. Chcem ísť niekde inde a robiť niečo iné a držať to preč od svojej mysle. Mám toľko milovaných, ktorí ešte nie sú spasení. Ale čo pre to môžem urobiť, aby boli zachránení? Čo len môžem urobiť? Kázal som Evanjelium. Boh činil veľké znaky a divy, aké nikdy dovtedy na svete nerobil, nikdy odo dní Pána Ježiša, nikdy to neurobil v celej histórii času. A ide to okolo celého sveta. A svet v tom stále pokračuje a ide do horšieho. Potom však musím pamätať na to, že žijeme v Laodicejskom cirkevnom veku, kde pôjdu do horšieho a bolo povedané, že pôjdu.

⁴⁶ Tak som si vybral na dnes ráno, keďže to posolstvo je tak napádané, ďalšia vec, ku ktorej som sa dostal, je kázanie milosti. Chcel by som o tom hovoriť dnes ráno, ako čítame zo 4. kapitoly Zachariáša, časť z toho.

Potom sa navrátil anjel, ktorý to hovoril so mnou, a zobudil ma jako muža, ktorého zobudia z jeho spánku.

A riekol mi: Čo vidíš? A ja som povedal: Vidím a hľa, svietnik, celý zo zlata, a jeho nádoba na olej na jeho vrchu a sedem jeho lámpe na ňom a po siedmich trúbkach k lampám, ktoré sú na jeho vrchu.

A dve olivy pri ňom, jedna z pravej strany nádoby a jedna na jej ľavej strane.

A odpovedal som a riekol anjelovi, ktorý hovoril so mnou, povediac: Čo znamenajú tieto veci, pane?

Na to odpovedal anjel, ktorý hovoril so mnou, a riekol mi: Či nevieš, čo znamenajú tieto veci? A ja som povedal: Nevieam, pane.

A odpovedal a riekol mi: Toto je slovo Hospodinovo k Zorobábelovi hovoriac: Nie silou ani mocou, ale mojím Duchom, hovorí Hospodin Zástupov.

47 Vidíte? Posolstvo nepríde nejakou veľkou mocou alebo silou, ale Duchom Božím. Posledný, 7. verš...

Kým si ty, veľký vrchu, pred Zorobábelom? Rovinou! A vynesie von jeho náhlavný kameň so zvučným pokrikovaním: Milosť, milosť mu! (Milosť, milosť mu.)

48 Všetci, ktorí čítame Bibliu, sme oboznámení s týmto miestom Písma. Vieme, že to bolo v čase prípravy prinavrátania chrámu. A Zorobábel bol veľkým kniežaťom medzi ľuďmi, ktorý založil ten dom. No, chcem, aby ste si dnes ráno obliekli svoje duchovné myslenie, ten pomazaný oblek, takpovediac. A toto veľké knieža určilo, že sa znovu vystaví dom Pánov. A potom, keď toto urobil, položil ten základový kameň.

49 A ako ďalej čítame, zisťujeme, že Boh povedal, „Ruky Zorobábelove založili tento dom; a on tiež vynesie náhlavný kameň.“ Chcem, aby ste si všimli: On nikdy nepovedal, že prinesie uholný kameň. On prinesie náhlavný kameň.

50 A vieme, že toto Písmo hovorí, že Ježiš je Kniežaťom uholného kameňa a tiež je náhlavným kameňom. No, ak teraz na chvíľu pomyslíme, že sedem cirkevných poslov malo prinavrátiť vieru synov späť ku otcom, inými slovami, znova obnoviť cirkev pod mocou Ducha. „Nie silou, nie mocou, ale Mojím Duchom,“ hovorí Pán. Nie organizáciou, nie denomináciou, ale Svätým Duchom Boh privedie cirkev v posledných dňoch.

51 Zorobábel, knieža s Jozuom, bol tým, ktorý mal vyniesť náhlavný kameň. On položil základy; on prinavrátil ľudí v type späť ku základom.

52 Všetci vieme, že tieto svietniky, a tak ďalej, sú reprezentované Židmi aj cirkvou. Oni boli olivovými výhonkami, Biblia tak hovorí. A olivový konár, my sme divokými vetvami, ktoré boli naštepené až do koreňa toho „skroteneho“ olivového stromu: pohania. A z týchto dvoch konárov vychádzajú kadidlové trubky, prechádzajúce do siedmich zlatých svietnikov, aby dali Svetlo do Siedmich Cirkevných Vekov.

⁵³ Pamätajte teraz na učenie na našich hodinách, cez ktoré sme práve išli, že sme vzali tú veľkú pyramídu, ktorú musel Enoch vybudovať, a na chvíľu ju študovali. A ten náhlavný kameň nebol nikdy na pyramídu položený. Bol som tam. Tá architektúra toho nemôže byť do dnešného dňa premiestnená. Nemáme stroje, ktoré by vedeli postaviť pyramídu, žiadne sily (jedine atómovú silu), ktoré by mohli postaviť pyramídu, pretože je neskutočne obrovská. Kamene, ktoré by vážili tony, tony a tony a aby sa udržali vo vzduchu, dokonca ani tenká žiletka by nedokázala... A ony nie sú zacementované; sú len opracované, aby sa mohli spojiť jeden s druhým.

⁵⁴ To je spôsob, akým by malo byť telo Ježiša Krista: opracovaní Svätým Duchom, Božím inštrumentom a nástrojom, aby sme boli spojení ako jedna osoba. Nie sme rozdelení. Mali by sme byť jednou osobou. A to ukazuje, že žiadna mašinéria to takým spôsobom nedokáže robiť. To vyžaduje Boha, aby to urobil. Žiadna mechanika organizácie, žiadne veľké lóže, nič z týchto vecí to nikdy nedokáže urobiť, bez ohľadu na to, aké sú ich zámery. Oni to nikdy nedokážu vykonať, pretože tam je potrebný Boh, aby to urobil, Svätý Duch.

⁵⁵ Nemyslím, že by som práve mal vo vrecku dolárovú bankovku. Ale je tu... Áno, mám; mám dolárovú bankovku. Prepáčte. Na zadnej strane toho doláru môžete vidieť pečať Spojených Štátov na ľavej strane, ako rovno hľadí na vás. Pre mňa je to na ľavej strane; pre vás na pravej. Je tam orol a tiež tam je erb, a tak ďalej. Ale tu na tejto strane, pravej strane odo mňa, vidíte pyramídu. A všimnite si, ponad tou pyramídou je štítový kameň a pod ním sa hovorí, „Veľká Pečať.“ Dokonca na našej mene by sme mali rozoznať... Žiaden neveriaci nedokáže naše kresťanstvo zlikvidovať. Každý list, na ktorý udávaš dátum, hovorí o narodení Pána. Každý kalendár, všetko hovorí o Ňom. Dokonca na našej mene, náhlavný kameň, ktorým je Kristus... Prečo nepostavili náhlavný kameň na pyramídu? Pretože náhlavný kameň bol odmietnutý, keď prišiel.

⁵⁶ Ale teraz, príde podľa proroctva náhlavný kameň. A chcem, aby ste si všimli, kedy ten náhlavný kameň prichádza, knieža, ktoré ide vykriknúť posolstvo, vykrične, „Milosť, milosť!“ Lebo cez milosť sme spasení, nie cez skutky, ktorými by sa mohol nejaký človek chvastať. A posolstvo milosti bolo udupané pod nohami ľudí, až sa stalo hanbou. Niektorí z nich idú do večnej bezpečnosti; niektorí utekajú do, ó, do všetkého. Ale pravdivé posolstvo milosti zostáva to isté, a to je to, kde sa to snaží satan vyradiť z cirkvi. Ale je to milosť Božia, cez ktorú sme všetci zachránení.

⁵⁷ Takže Božstvo Ježiša Krista, ak Pán Boh príde a potvrdí, že toto je pravda, nie len tým, ale On Svojím Slovom potvrdzuje, že to je pravdou, a znakmi a divmi On potvrdzuje, že to je pravda. Potom je taktiež milosť pravdou. Ako potom môže vôbec niekto kritizovať a povedať, že milosť je nesprávna, a že všetci sme spasení zo skutkov? My sme zachránení z milosti, ktorá je cez vieru, nie cez skutky. Skutky len ukazujú, že si už bol spasený. Ale to, čo ťa spasí, je milosť Božia. Milosť ťa zachraňuje. Milosť je to, čo Boh pre teba robí. A skutky sú tým, čo robíš pre Boha, čo prejavuje tvoju vďačnosť za to, čo Boh pre teba urobil. Ale z milosti si spasený.

⁵⁸ Niektorí ľudia si myslia, „Pretože som sa pridala do nejakej cirkvi a moje meno je v knihe, to je všetko, čo musím robiť.“ Niektorí si zase myslia, „Pretože kričím, to je všetko, čo musím robiť.“ Iní si myslia, „Pretože hovorím v jazykoch, to je to, čo musím robiť.“ Niektorí si myslia, „Pretože mám moc uzdravovať chorých, to je všetko, čo musím robiť.“ Tak to nie je. Je to Božia milosť, ktorá ťa spasí, úžasná Božia milosť. Nemôžem dôverovať v nejaké zásluhy. Nieкто povedal, „Ó, to je veľký človek. Ten muž, počul som ho, ako sa postavil a urobil toto; počul som ho, ako sa postavil a urobil tamto.“

⁵⁹ Pavol povedal v 1. Korint'anom 13, „Keby som hovoril jazykmi ľudí a anjelov, keby som mal rozpoznanie, dary, žeby som mohol kŕmiť... Vynaložím všetku svoju dobročinnosť, všetko svoje imanie, vierou by som mohol hýbať vrchmi, hoci by som mohol mať známosť, že by som mohol rozumieť všetkým veciam, nie som ničím, dokiaľ nepríde láska, čo je milosť.“ Boh to musí urobiť. Môžeš robiť všetky tieto veci a stále byť stratený. Je to milosť, ktorá ťa spasí, Božia milosť k ľudskej rase.

⁶⁰ Rozmýšľajte o Ňom... Premýšľal som nad milosťou, hneď potom, ako sa to tam objavilo v to piatkové ráno na tom poli, slzy mi tiekli z očí. Myslel som si, „Ó, Bože, Tvoja milosť sa sklonila, aby ma zachránila. Prečo si vôbec mal takú ľútosť s tak úbohým a negramotným chudákom, ako som ja? Prečo si vôbec prišiel dolu do našej skromnej malej modlitebne, kde si dal pokoj, a k úbohým ľuďom z biedneho zázemia, nemajúci nič z tohoto sveta, pričom sa stále Tvoja milosť rozrastá v našich srdciach cez Svätého Ducha, že uzdravuješ naše choroby a zachraňuješ naše hriechy... alebo skôr spasil si nás z hriechu a učinil si nás Tvojimi ľuďmi a konáš s nami?“

⁶¹ Potom som premýšľal o Dávidovi, keď si zmyslel, že postaví dom Pánovi, a povedal, „Nie je to správne pre mňa, aby som žil v

cédrovom dome a archa zmluvy môjho Boha by bola pod ovčimi kožami a stánok.“

⁶² Boh povedal prorokovi, „Chod' a povedz môjmu služobníkovi Dávidovi, že som ho vzal z pastviska oviec, od kľmenia oviec svojho otca a urobil som mu veľké meno, ako veľkému mužovi na zemi.“

⁶³ Myslel som na milosť Božiu, ako to vôbec mohol urobiť: zachrániť tých najposlednejších. A potom vzal úbohého chudáka, ako som ja, a dal mi príležitosť kázať Evanjelium a vidieť ostatných spasených, vidieť ich uzdravených; vidieť domácnosti, ktoré boli rozbité ale boli znova urovnané; vidieť životy, ktoré boli zruinované, ale znova dané do poriadku. A On mi dal milosť, myslel som si, „Ó, je to ohromná milosť. Prišiel k malému biednemu poľovníkovi veveričiek v lesoch a vyformoval Sám Seba do dúhy, čo znamenalo zmluvu s Posolstvom, ktoré mi dal, aby som Ho kázal a vyformoval to tam do zmluvy, že On je za tým. On aj bude za tým, pretože to Posolstvo je o Ježišovi Kristovi a Jeho Sláve.“

⁶⁴ Ako ma len nechal ísť okolo celého sveta, po celom svete k národom, k miliónom ľudí, vidieť milióny prichádzajúce k Pánovi a ako Ho prijímajú ako svojho osobného Spasiteľa, vidieť ich naplnených Jeho láskavosťou a posvätených Jeho Mocou, vidieť ich uzdravených Jeho všemohúcou mocou. Potom som mohol vykriknúť ako prorok a povedať, „Nie je to cez nejakú silu, nie cez nejakú moc, ale je to cez Ducha Božieho.“ Nie je to vzdelaním, nie teológiou, ale cez Ducha Božieho zachraňuje ľudí. Duchom Božím uzdravuje ľudí. Je to Duch Boží, ktorý dáva posolstvo k ľuďom. Je to Duch Boží, ktorý potvrdzuje Slovo.

⁶⁵ Dnes máme teológov; máme doktorov teológie; okolo celého sveta máme bystrých a inteligentných veľkých ľudí, ktorí sú vzdelaní. Ale chce to jednoduchosť viery v Boha, aby Jeho Slovo vypovedalo a ukázalo, že Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky. Vyžaduje to pokorné srdce, aby sa oddalo Bohu a priviedlo Ježiša Krista do prítomného času. Amen. Ak to chce teológiu, čo by potom presbyteriáni, metodisti, baptisti, katolíci, a tak ďalej, my by sme nemali šancu, pretože sme len nevzdelaní ľudia. Ale to nepotrebuje nijakú známosť. „Nie silou, nie mocou, ale Mojím Duchom,“ hovorí Boh, „otvorím toto tajomstvo.“ A, „On bude kričať, Milosť, milosť s výkrikom a volaním.“ To je to, čím to je dnes: Božia ohromná milosť k Jeho ľuďom. Ako On berie negramotných, nevzdelaných, aby ukázal, že Ježiš je tým istým.

⁶⁶ Keď On prišiel, nikdy neprišiel k nejakým veľkým teológom. Ani nešiel k veľkňazovi Kaifášovi; len aby bol od neho odsúdený... Ale On si vyvolil rybárov, ľudí, ktorí boli chudobní a žili bežným životom, a tým zjavil Samého Seba a povedal, „Nasledujte Ma a Ja vás urobím rybármi ľudí,“ aby ukázal, že Jeho milosť sa sklonila dokonca ponad Židov až k pohanom, aby zavolała ľudí pre Jeho Meno v posledných dňoch, ako sme cez to prechádzali. Úžasná milosť, ako sladko to znie.

⁶⁸ Milosť je stará. Milosť je len tak stará, ako je aj svet. Milosť bola prvýkrát ukázaná ľudskej rase, keď sa ešte len ľudská rasa začala. Keď bola ľudská rasa prvýkrát stvorená v záhrade Eden, v to tmavé ráno, keď tá malá žena prekročila tú oddeľujúcu čiaru a išla proti Božím prikázaniam a zvedla svojho manžela, aby urobil to isté, potom bol ten zákon porušený. A ten zákon musel mať aj trest, ináč by to nebol zákon. A tým zákonom bolo, „V deň, v ktorom budete z toho jesť, v ten istý deň istotne zomriete.“

⁶⁹ Pamätajte, prvý súd, ktorý bol na zemi, bol v záhrade Eden. A tým posledným súdom, ktorý je na zemi, je v čase konca, biely trón.

⁷⁰ Ale keď tam Jehova zostúpil, vedel by som si predstaviť, že tam nebola dokonca ani žiadna hviezda, ktorá by žiarila; bola taká tma v tej svetlej malej záhrade, pretože ju pokryl hriech a vzal to Svetlo spomedzi nich.

⁷¹ To je to, čo sa deje s dnešnými cirkvami. To je to, čo sa deje s dnešnými ľuďmi. Hriech zakryl Svetlo Živého Boha, ktorý ukázal, že Kristus je ten istý včera, dnes a naveky, a že žije, aby zachránil tých najviac stratených a aby uzdravil tie slabé, choré osoby.

⁷² Ó, aké hrozné to bolo v to ráno, tá tma visiaca nad záhradou. Predstavím si mračno ako čiernu vrecovinu. Viem si predstaviť, že sa ani jeden list nepohol. Neviaľ žiaden vietor. Bola tam desivá temnota, pretože hriech to prikryl.

⁷³ Ale potom zostúpil dolu Jehova ako dunenie hromu, kráčajúci cez záhradu kričiac, „Adam, kde si?“ To bolo to, kedy si Adam uvedomil, že je nahý a zhrešil pred Bohom. Ukryl samého seba a snažil si urobiť nejaké náboženstvo, ale to nefungovalo. Boh zabil ovcu, vzal kožu a ukázal, že niečo muselo zomrieť, aby to prikrylo hriech.

⁷⁴ Pripojenie sa do cirkvi nikdy neobmyje tvoj hriech. Žiadne vyznanie so suchými očami neprikryje hriech. Vyžaduje to smútok a pokánie a Milosť Božiu, aby zakryla hriech; Krv Ježiša Krista, toho, ktorého Boh zabil na Golgote, aby zahallil hriech.

75 Tam v tej záhrade v to ráno, vtedy, keď bol hriech tak čierny, vtedy Jehova zostúpil. Tam stála Jeho dvojica ako odsúdená. Nemalo byť viac žiadnej ľudskej rasy; museli zomrieť; smrť ľudskej rasy, aby vydala svet späť poľnej zveri a nebolo by ďalej žiadnej ľudskej rasy. Ale v temnote hodiny, v tom čase, keď bola preč všetka nádej, vtedy sa vyliala milosť povediac, „Dám vám Spasiteľa, Mesiáša.“ Je to skutočne div, ako to vôbec mohol Boh urobiť. Božia ohromná milosť v záhrade Eden, ktorá im dala zaslúbenie o tom Spravodlivom, ktorý vyjde zo ženy. „Semenom ženy rozdrťí hadovi hlavu,“ tomu vinnému, „ale jeho hlava jej rozdrťí päť,“ aby to ukázalo, že na cirkvi bude ležať utrpenie. Ale On zaslúbil triumf. Čo poskytlo Spasiteľa? Milosť.

76 Čo môžu ukázať, že si skutočne zaslúžia milosť? Čo by mohli ukázať, aby to urobili? Prepáčte ten výraz, chcem to len spoza tejto kazateľne naznačiť, oni sa jeden pred druhým vyzúvali zo zodpovednosti. Adam povedal, „Žena, ktorú si mi dal, to urobila.“ Žena povedala, „Had ma zlákal.“ Jeden to hádzal na druhého.

77 Nebola už pre nich žiadna nádej, ale Boh im poskytol milosť a ona napriek všetkému tomu prišla. A On povedal, „Ja jednako nejakou cestou. Navzdory tomu vás zachránim. Urobili ste zlé; prestúpili ste Moje zákony. A Moje zákony budú musieť byť... Súd z Mojich zákonov musí byť vykonaný. Preto bude musieť byť smrť, pretože som povedal, že bude smrť.“ [Brat Branham klope na kazateľňu – pozn. prekl.]

78 Teraz, moji priatelia, Kresťania (A tieto pásky, ktoré sa teraz robia, sa roznesú do celého sveta.), nech sa vás niečo opýtam; vy, ktorí sa pokúšate urobiť z Boha troch bohov, alebo sa Ho snažíte urobiť, že je len jeden ako prst. On je jedno ako Osoba.

79 Nebolo by to spravodlivým pre Boha, aby nechal zomrieť Anjela. Nebol by tým správnym typom Sudcu, ak by nechal zomrieť Anjela za ľudskú rasu. To to stále nerieši, pretože Jeho veľký zákon vyžadoval smrť a niečo muselo zomrieť a Anjel nemohol zomrieť. Ani nemohol povedať, „Eva, pretože si spôsobila to, že to Adam urobil, teba zabijem a Adama nechám nažive,“ pretože Adam bol tiež účastníkom toho.

80 Ako niekto povedal, „Pilát bol ospravedlnený; umyl si ruky.“ Nemôžeš zmyť Krv Ježiša Krista zo svojich rúk. Nikdy neodídeš z tejto budovy toto ráno s tým, že pôjdeš do neba, ak zomrieš vo svojom hriechu. Je to na твоjich rukách. Takže to nie je správne.

81 Bola len jedna spravodlivá cesta. Bola len jediná cesta, aká len mohla byť, Božie veľké požiadavky zákona sa museli vyplniť. On to

musel vyplniť. Musel to urobiť. Boh je Duchom a On nemôže zomrieť. Takže Boh musel byť učinенý človekom a zomrel v ľudskom tele vo forme Človeka zvaného Ježiš Kristus, a to bol zaslúbený Mesiáš, ktorý vykúpil milosť. To je to, kde vidíte, že Boh a Kristus je tá istá osoba, Boh prebývajúci v Kristovi. „Ja a Môj Otec sme jedno; Môj Otec prebýva vo Mne. Nie som to Ja, ktorý hovorím to Slovo, ale Môj Otec, ktorý prebýva vo Mne.“ Boh v Kristovi istotne...

⁸² Milosť bola zaslúbená v záhrade Eden a ona prišla, milosť prišla k Adamovi a Eve. Nikde sa už nedalo ísť, nikde zabočiť, ale milosť urobila cestu.

⁸³ Nech ti to poviem, hriešny priateľ. Môžeš tu byť dnes ráno prostitútkou; môžeš byť sukničkárom; môžeš tu byť opilcom alebo hazardným hráčom či vrahom. Môžeš tu byť ako nečistý manžel alebo nečistá manželka. Môžeš byť tým najohavnejším hriešnikom. Povieš, „Ja som už prešiel poza hranicu vykúpenia.“ Nie, neprešiel, lebo by si nebol dnes ráno v tejto cirkvi. Milosť ti urobí v tejto hodine temnoty cestu, len ak to prijmeš. Adam musel byť ochotný to prijať, tak isto aj ty. Prijmi to.

⁸⁴ Milosť Božia sa načiahla do Noeho času. Noach, hoci bol len obyčajným mužom, on a jeho rodina, ale pretože sa Noach bál Boha a veril Mu. Nemôžete sa báť Boha bez toho, žeby ste Mu verili. Ako sa môžete vôbec báť niečoho, čomu neveríte? Musíte sa báť Boha. Šalamún povedal, „Bázeň Božia je počiatkom múdrosti.“ No, stačí len, aby si mal bázeň pred Bohom, a už si na počiatku múdrosti. A bázeň Božia, Noach sa bál Pána a veril Pánovi. A to je to, čo si Boh ctí, tvoju vieru v Neho. To je pravda. Potom, keď strach Boží zostúpil na Noeho, Boh ho povolal z milosti a spasil ho aj jeho dom, pretože to bola milosť, ktorá to učinila. Nie preto, že by bol Noach vznešenejším človekom ako zvyšok ostatných, nie preto, že Noach išiel do najlepšej cirkvi, aká bola v tom kraji, ani nie preto, že patril do najlepšej organizácie, nie preto, že sa vedel krajšie obliecť, nie žeby mal veľa peňazí, nie pretože by bol nejakou špeciálnou osobou; ale z milosti Božej Boh zachránil Noeho. Milosť spasila Noeho (nie jeho skutky, ale Jeho milosť) a tiež jeho rodinu.

⁸⁵ Spomeňme ďalšiu biblickú postavu, ktorej bola darovaná milosť Božia, mnohým z nich; ale pohovoríme si len o zopár takých. Abrahám. Abrahám, žiaden špeciálny človek, práve prišiel z babylonskej veže, možno vyšiel z nejakej modlárskej skupiny (jeho otca) a prišiel do zeme Sineár a býval v meste Úr. A zatiaľ čo tam bol, Boh k nemu prehovoril skrze milosť: nie preto, že by bol iný, nie pretože by bol lepším

človekom, ale z Božej milosti ho Boh povolal. Biblia nám to jasne dáva vedieť.

Ó, Abrahám, ako len skúšal Božiu trpezlivosť. Povedal mu, „Abrahám, zostaň v tejto zemi, neodchádzaj z nej.“ Ale hneď ako prišiel hladomor, Abrahám sa zobral preč.

⁸⁶ Abrahám hovoril o nás. Boh si zobral Abraháma a z milosti ho spasil. A to je to, ako ťa On vezme: z milosti. A ako my skúšame Jeho trpezlivosť? Dnes sme hore; zajtra sme dole. Jeden deň veríme; ďalší deň sa divíme. Dnes sme metodisti; zajtra baptisti. Dnes veríme v Božské Uzdravenie; a zajtra prichádza len bolesť brucha a ani nevieme, či tomu vôbec veríme alebo nie. Ale uprostred toho všetkého Boh chce, aby sme zotrvali. Ale On nás aj tak zachraňuje. Ak by nebola milosť Božia, všetci by sme boli preč. Istotne. Ale Boh nás spasil zo Svojej milosti.

⁸⁷ Od Abraháma sa očakávalo, aby zostal v tej zemi, ale on napriek tomu zišiel dolu ku Chaldejcom, teda nie Chaldejcom, ale k Filištínom; išiel tam, aby tam dočasne zostal, aby bol preč od hladomoru. Veci boli dosť ťažké hore v jeho kraji, takže išiel dole cestou s nimi, presne tak, ako mu Boh povedal, že nemá robiť; ale jednako sa k nemu prejavila milosť Božia a zadržala faraóna, aby si zobral jeho ženu. Milosť Božia... Keď Abrahám povedal, „Je to moja sestra,“ klamal vtedy ohľadne toho, ale držala ho milosť Božia, pretože činil pokánie. Bol ochotný to ľutovať.

⁸⁸ A keď si ochotný činiť pokánie, milosť Božia ide stále za tebou. Milosť Božia ťa hľadá. Platí to pre vás, odpadlíkov, dnes ráno; milosť Božia ťa stále hľadá. Ak len učiníš pokánie, Božia milosť je dostatočná.

⁸⁹ Ako len zobral dobrého starého Abraháma a prinavrátil ho naspäť. A pamätajte, Abrahám nebol spasený zo svojich skutkov; bol spasený z milosti. Abrahám bol zachránený z viery, čo je milosť. A Boh spasil Abraháma kvôli Svojej Milosti, nie kvôli jeho správaniu. Spasil ho z milosti. Ó, aké to je dobré. Bol zachránený z milosti.

⁹⁰ Vezmime napríklad Izrael. Mám tu napísanú jednu časť Písma. Len si to tu zapíšem a potom si o tom v mysli niečo poviem. Ak si chcete niečo zaznamenať, toto bude dobré, aby ste si to pamätali, ak chcete, Deuteronomium 7:7. Boh dal Abrahámovi zasľúbenie, alebo nedal Abrahámovi, prepáčte, dal Izraelovi a povedal, „Ak sa nebudete spájať s modlárstvom, ak nebudete činiť tieto veci, ak sa budete držať preč od týchto bezbožných ceremónií, ak budete robiť všetky tieto veci, potom vás privediem do dobrej zeme. Postarám sa o vás. Budem vás

kŕmiť; povediem vás. Budem robiť tieto veci, ak len vy budete robiť tak-a-tak, ak Ma budete milovať, ak budete dodržiavať Moje prikázania, Moje vyhlásenia, Moje nariadenia. Ja budem činiť všetky tieto veci, ak len vy urobíte niečo a budete zachovávať Moje prikázania a milovať Ma.“

⁹¹ Ako keď si muž berie ženu a hovorí, „Ak budeš dobrou ženou, ak sa budeš starať o domácnosť, ak budeš ku mne pravdovravná, ak sa budeš starať o to, aby bolo moje oblečenie čisté; ak budeme mať deti a budeš im dobrou matkou; ak budeš robiť tieto veci, budem pracovať, dokiaľ mi nebudú ruky krvácať, aby sme mali na živobytie, len ak to budeš robiť.“ Ale potom, pomyslíte na to, čo ak tá žena začne robiť zle, bude lenivá, nebude pracovať, nič robiť? Potom je už len potrebná milosť, aby tá rodina zostala pohromade.

⁹² Ó, Bože. Bola potrebná milosť Jehovu, aby udržal Svoju rodinu pospolu. A to je ten jediný spôsob, akým sme dnes rodinou Jehovu, je to kvôli milosti Ježiša Krista; inak by sme boli všetci preč. Ale je to milosť, ó, milosť.

⁹³ Ale oni to nedodržiavali. Ale oni boli... nikdy neprišli k plnému zaslúbeniu, aspoň nie tá generácia. Tá, ktorej to bolo zaslúbené, zahynula na pustatine. Ale Boh ich kŕmil; Boh sa o nich staral; Boh ich miloval, pohyboval sa medzi nimi. Prečo? Jeho milosť to urobila, Jeho milosť kvôli Jeho zaslúbeniu, milosť, ktorá išla s tým zaslúbením. Ale oni sa nikdy nedostali do plnej hodnoty tej zaslúbenej zeme.

⁹⁴ A ani táto cirkev neprichádza do tej plnej hodnoty. Milosť Božia nás drží. Ale On chce mať cirkev, ktorá Ho bude poslúchať, ľudí, ktorí vezmú Jeho Slovo a povedia, že to je pravda, napriek všetkým našim organizáciám. On nechce ľudí, ktorí budú hovoriť, „Dobre, som len tak dobrým, akým môžem byť. Som presbyterián. Som metodista. Som katolík; som tak dobrý, ako si ty.“ To nie je milosť; to len ukazuje, že niekde nie je niečo v poriadku.

⁹⁵ Ale osoba, ktorá napriek všetkému bude čítať Božie Slovo a vidieť, že musíš byť znovuzrodený a naplnený Duchom Svätým, oni tomu budú veriť; vezmú to cez Slovo. Oni vezmú presne to, čo Slovo hovorí.

⁹⁶ Ako s krstom a poŕfkaním; krst je správny. Nie je nikto v Biblii, kto by bol kedy poŕfkaný, nič také sa v Písme nenachádza. Ani tam nikto nebol krstený na meno Otca, Syna, Svätého Ducha v Biblii. Každý tam bol pokrstený na meno Ježiša Krista. Takže nie je ani jedna, ani štipka niečoho takého v histórii... Ak niekto môže ukázať, že niekde v

histórii bola nejaká osoba krstená v Biblii alebo hoc aj tristo rokov po smrti posledného učeníka, do času katolíckej cirkvi, ak mi niekto môže niekde ukázať, že bol niekto pokrstený alebo poŕfkaný na meno Otca, Syna, Ducha Svätého do času katolíckej cirkvi, ste zaviazaní prísť a povedať mi. Nie je tam nič také. Ale čo to my robíme?

⁹⁷ Prechádzali sme cez cirkevné veky a videli sme, kde to museli robiť. Takže vidíte, Boh chce niekoho, kto by Ho poslúchal. Ak to nie je v Písmach, potom to nie je z človeka – je to človekom vytvorená náuka a nie Biblická náuka. Vidíte? Takže napriek tomu, aká je to cirkev alebo akým zlým si bol, aký to robí rozdiel? Si tak správnym, akým môžeš byť teraz. Božia milosť ti to ukázala, tak potom len choď a kráčaj s tým. Božia milosť...

⁹⁸ Pamätajte tiež na Mojžiša, veľkého vodcu. Boh ho mal zabiť, keď tam išiel dolu, aby bol on oslávený tým, že udrel do tej skaly a povedal, „Vidíte, čo dokážem urobiť?“ inými slovami. „Vy, rebeli, máme vám prinášať vodu z tej skaly?“ A on do toho udrel a vody nevyšli, tak udrel znova. Čo urobil? Svedčil o slabosti Kristovej, pretože Kristus bol tou skalou. To je ten náhlavný kameň. Namiesto toho, aby do toho udieral alebo prehovoril k tomu... to už raz bolo udreté.

⁹⁹ Pamätajte, Boh povedal Mojžišovi v knihe Exodus, „Choď von a ja budem stáť pred tebou na tej skale a udriem ju.“ A on tú skalu udrel a ona vytryskla vody. Boh povedal, „Ďalší krát choď a prehovor k tej skale a ona vydá vodu.“

¹⁰⁰ Ale Mojžiš chcel ukázať, že má tak trochu autoritu a moc, tak povedal, „Privediem vodu z tejto skaly.“ Boh ho mal za to zabiť. Boh ho tam mal oddeliť; on tam narušil Boží zákon, pretože hovoril o slabosti Kristovej; musel byť druhýkrát udretý. Kristus bol však len raz udretý. Teraz, my hovoríme k tej skale a ona vydáva vody.

¹⁰¹ Ale čo to bolo? Pozrime sa na starého muža; má tak stodvadsať.

¹⁰² Niekto mi nedávno povedal, „Boh je nespravodlivým Bohom,“ povedal, „pretože sklamal Mojžiša. Potom, ako sa staral o tých Hebrejov vyše štyridsať rokov v tej pustine, On sklamal Mojžiša a ani mu nedovolil vojsť do zaslúbenej zeme.“

¹⁰³ Povedal som, „Ó, nezmysel.“ Nie, On nesklamal Mojžiša. On nakoniec išiel do tej zaslúbenej zeme. Okolo sedemsto rokov na to ho videli na vrchu Hory Premenenia, tak živého, ako len mohol byť, stojaceho a hovoriaceho s Ježišom predtým, ako išiel na Golgotu, on a Eliáš tam s ním spolu stáli, hovorili k... Mojžiš a Eliáš sa zjavili Ježišovi,

Petrovi, Jakubovi a Jánovi na Hore Premenenia. On nebol mŕtvy. Bol nažive. Boh ho nesklamal. Bol v Palestíne.

¹⁰⁴ No, pozrite sa, predtým, ako vôbec zomrel, vyšplhal sa hore na vrch Nebo v to ráno, kedy už vedel, že odchádza. On už vyzliekol Árona, jeho oblečenie dal inému, potom zobral svoje vlastné rúcho a dal ho Jozuovi a prikázal mu všetky tie nariadenia. A keď sa vyšplhal na vrch hory Nebo, prešiel cez údolie tých plání vediac, že tam ide, aby zomrel, vyliezol na horu Nebo až k temenu vrchu Pizga. A zatiaľ čo tam stál, Boh povedal, „Pozri sa na tú zem. Chcem, aby si ju uvidel. Ale Mojžiš, nemôžeš tam ísť. Lebo vieš, čo si urobil tam dole pri tej skale v ten deň? Oslavoval si samého seba.“ Myslím, že to bude veľkým problémom pre veľa dnešných ľudí. „Išiel si tam dole k tej skale a oslavoval samého seba.“ Ale všimnite si, keď bol pripravený zomrieť, tam stála Skala. On musel len prekročiť tú Skalu tam v Pizga a Boh ho pochoval. Ale musel byť znova niekde vzbudený, pretože bol nažive. On bol typom Krista. Tam on stál na Hore Premenenia o stovky rokov neskôr; tam v Palestíne, vidíte, bola to Milosť Božia, ktorá poskytla tú Skalu. Ó!

¹⁰⁵ Keď myslím na Abraháma, na všetky tie chyby, ktoré urobil, a na Mojžiša a jeho chyby, ale keď bol napísaný Abrahámov komentár, keď bol napísaný Božský komentár, keď Pavol napísal Abrahámov komentár, on nikdy nespomenul ani jednu vec ohľadne Abrahámovej nevery, nie, nie, nikdy o ňom nebolo nič také zaznamenané. On povedal, „Abrahám sa nezapotácal neverou na zaslúbení Božom, ale bol silný, oddávajúci Bohu chválu.“

¹⁰⁶ Mojou pokornou modlitbou je pred Milosťou Božou, ktorá tu je dnes ráno: Dúfam, že môj komentár bol takto písaný, že On nevidí moje chyby. Keď bude potom môj komentár napísaný, moje úmrtné oznámenie, nebude tam čítané, že som robil chyby a konal nesprávne, ale On bude vidieť len veci, ktoré som sa snažil robiť pre Neho. Nech sa len stanú... Čo to robí? On vezme milosť Božiu, v ktorú verím. A to je to jediné, čomu dôverujem. Lebo nemohol by som vojsť na základe svojich zásluh, ani s ničím druhým, ale som závislý len na Milosti Božej. Áno, je to milosť, na ktorej závisím.

¹⁰⁷ Takže bola tam Skala, kedy bol Mojžiš pripravený zomrieť.

¹⁰⁸ Čo by sme také mohli povedať o Dávidovi? Milosť Božia... Ten veľký bojovník, v ktorom bol Boh Sám, On povedal, „On je mužom podľa Môjho srdca.“ Ten veľký bojovník, Dávid, ako vôbec mohol urobiť to, čo urobil, vziať Uriáša, svojho vojaka, keď tam mal len hŕstku pohanských vojakov? Aspoň na chvíľu dobre počúvajte tento príbeh.

Keď tam vonku mali vojakov a Uriáš bol jedným, ktorý stál pri Dávidovi, Uriáš bol prozelyta; bol Hetej, obrátenec na židovské náboženstvo. A tí ľudia milovali Dávda. Videli, že bolo na ňom pomazanie, hoci bol utečencom. Bol vyštváný zo svojej vlastnej krajiny a musel žiť s Filištínmi. Saul ho prenasledoval. Ale títo ľudia videli na ňom pomazanie. Vedeli, že prichádzal k moci. Sláva Bohu!

¹⁰⁹ Som tak rád, že môžem byť dnes utečencom, pretože vidím, že Kristus prichádza, aby sa stal kráľom. Môžete si zvoliť všetkých tých vašich Kennedyovcov, alebo čo len chcete. Ale Kristus bude Kráľom. Je na ňom pomazanie, na Posolstve Jeho Príchodu. A On bude tým Kráľom.

¹¹⁰ Ale čo oni urobili? Jedného dňa, ako tam stál a žíznil po vode tam pri tej bráne v Betleheme, kde zvykol zháňať ovce. A viete čo? Dvaja z týchto mužov vzali meče a predrali sa cez pätnásť míľ ľudských tiel, len aby mu priniesli vedro vody. Ale to posledné, po čom túžil, bolo, aby im niečo prikázal. Pomyslíte na to. A oni sa presekali cez všetkých tých mužov, celú cestu až na vrch tej hory, kde povedali, že stojí, bolo to asi pätnásť míľ. A dostali sa až tam. A proti každému človeku, ktorý by povstal, by bojovali, dokým by ho nezabili, ale oni sa cez to prehrýzli a vzali to vedro vody a išli rovno cez tých nepriateľov, len dvaja ľudia, aby sa dostali ku kráľovi, svojmu bratovi s trochou vody, ktorú mal aj tam hore, ale on chcel tamtú vodu.

¹¹¹ Ó, Bože, nech len vezmem ten Meč Slova a prekliesnim sa cez každú organizáciu, len aby som priviedol k ľuďom krst na Meno Ježiša Krista, moc zmŕtvychvstania a Svätého Ducha späť k ľuďom, pretože On prichádza k moci; prichádza k moci a On bude stáť Sám. Ale treba, aby sme sa presekali cez každú organizáciu, predrali sa cez každú teóriu, každé ľudmi vytvorené vyznanie, dokiaľ len späť neprivedieme Spasiteľovi zablúdenú ovcu a späť neprinesieme biblické nauky Ježiša Krista, toho istého včera, dnes i naveky. Milosť Božia...

¹¹² Pozrite na Dávda. Ako vôbec mohol urobiť... Skočil do jamy a zabil leva. Ako si mohol Dávid vziať Uriášovu ženu, nádhernú Batšebu, pričom mal ďalších päťsto vlastných? Ale videl ju, ako sa sprchuje, a tam bola tá nedbanlivosť. Ona sa len zabudla zahaliť, keď sa sprchovala a vedela, že kráľ chodieval každý deň okolo, tam popri tej stene.

¹¹³ To je to, čo sa deje. Nemyslím si, že dnešné ženy to zanedbávajú a tak, no, oni proste chodia von nahé (To je všetko), chodia po uliciach iba s takým sporým oblečením. Je to hanba a potom sa ešte divia, prečo muži, keď idú okolo, pískajú. Ó, oni to robia preto,

aby na nich hvádzali a vyvádžali. Vedia to, lebo majú toľko rozumu, aby to vedeli. Robia to len preto, lebo to chcú robiť. Je to v ich srdciach. Môžete im povedať, že sú nemorálne; oni tomu budú len protirečiť. Lenže nemusia byť nemorálne, môžu byť čisté ako ľalia, čo sa týka sexuality. Ale pamätajte, že je na nich duch, ktorý je pomazaný diablom, posielajú mužské duše do pekla. Pamätajte, Biblia hovorí, „Ktokoľvek by pozrel na ženu s myšlienkou požiadať ju, už aj scudzoložil s ňou vo svojom srdci.“

A pamätaj, sestra, budeš sa musieť zodpovedať za spáchanie cudzoložstva, hoci si to v živote v skutočnosti nemusela urobiť, ale hriešnik, ktorý sa na teba pozrel, preto, že si tak oblečená, už si vinná z cudzoložstva. V deň súdu sa budeš zodpovedať za dopustenie sa cudzoložstva. Keď musí povedať...

114 On tu hovorí; On napísal vo Svojej Knihe, „Spáchanie cudzoložstva.“

„S kým?“

„Pani Tá-a-tá.“

„No, pani Tá-a-tá, čo to má znamenať?“

„Prísahám, že ja... Poznáš môj záznam; nikdy som okrem svojho vlastného manžela nežila s iným mužom.“

116 „Ale si sa obliekala tak, že si spôsobilá, že tento muž spáchal cudzoložstvo. A ty si tým pádom vinná cudzoložstva s ním. To je ten, ktorý to robí. Ty si vinná; ty si tá, ktorá sa vystavovala.“

117 Batšeba urobila chybu, tak ako aj Eva, pričom Adam bol tiež v tom zahrnutý. Myslím, že až príliš vriekame na ženy. Vy, synovia Boží, muži, viem, že ste tou silnejšou skupinou (To je pravda,) silnejším pohlavím. Ste nad ženami; to je pravda; lenže tak aj konajte. Nesnažte sa ich zmocniť, nepokúšajte sa vziať nejaké dievča a zruinovať jej život. Ale buďte synom Božím; povedzte, že nekoná správne, a postavte sa ako syn Boží. Ona je vašou sestrou. Áno. Čo sa my pokúšame robiť, takzvaní dnešní synovia Boží, patriaci do cirkvi, ktorí zoberú von akékoľvek dievča, ktoré môžu. Pamätajte, nemorálna žena je taká preto, pretože nejaký ženatý muž jej zruinoval život. „Hrniec nemôže nazvať kanvicu čiernou“ (oba sú na tom rovnako); takže pamätajte, je to len hriech, ktorý to všetko robí. A my sme všetci podriadení smrti a mali by sme za to zomrieť.

118 Keď Dávid vykonal tú zlú vec, jeho vlastný súd ho mal za to zabiť. Keď tam k nemu prišiel prorok, on si myslel, že všetko je to

zatajené. Keď tam ale k nemu prišiel prorok a postavil sa pred neho, povedal, „Dávid, je všetko v poriadku?“

Povedal, „Všetko v poriadku.“

¹¹⁹ Dávid vo svojom širokom rúchu a veľkej korune, mal tam vonku Joába, svojho veľkého generála a ten boj pokračoval. On držal v tom čase všetkých svojich nepriateľov ďalej od hraníc a tak ďalej; všetko išlo v poriadku. Mal dieťa od Batšeby. A mal tam vonku úbohého malého Uriáša, mal Joába stojaceho po jeho boku, dokiaľ sa od neho nestiahol. A ten chlapec zomrel, ako zapadalo slnko s bojovým nožom vo svojej ruke, s krvou na štíte, kde stál za Izrael, prozelyta patriaci k ich náboženstvu. A potom, keď sa Joáb vrátil a povedal, že Dávid zomrel, alebo teda že Uriáš zomrel, Dávid si myslel, „Už je všetko v poriadku. Mám jeho ženu a všetko bude v poriadku, máme dieťa.“ Ale to dieťa ochorelo. Začalo umierať. A on robil všetko, čo mohol, len aby mu zachránil život, možno prišiel každý doktor: nič to nepomohlo. Nakoniec to dieťa zomrelo. A oni sa dokonca báli povedať Dávidovi, že dieťa je mŕtve. A ono zomrelo. A on si vtedy myslel, že je všetko utajené. Tak on utešil Batšebu. Vzal si ju za manželku popri všetkých ďalších ženách, ktoré mal.

¹²⁰ Tento starý prorok, plešatý chlapík, ako sa tam ťažko dovliekol, starý Nátan, ktorý vyšiel z pustatiny, sadol si a povedal, „Všetko v poriadku, Dávid?“

Povedal, „V poriadku, v poriadku. Ó, proroku Boží, ži naveky. Haleluja.“ Ó, on bol len... On si myslel, že všetko je v poriadku; myslel si, že to môže zakryť. Ale vy sa nemôžete skryť pred Bohom. On vie, o čom práve teraz myslíš. On pozná tvoje myšlienky, pretože je Bohom. Ten Svätý Duch, ktorý je dnes ráno v tejto budove, pozná tvoje myšlienky, to, kým si, odkiaľ pochádzaš, čo si všetko vykonal, lebo Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky.

¹²³ Boh to tomu prorokovi zjavil. Povedal, „Dávid, bol jeden bohatý človek žijúci na jednej strane cesty; mal veľké množstvo oviec; ó, bol veľmi bohatý. A človek žijúci na druhej strane cesty bol chudobný, mal len jednu ovečku. Zaobchádzal s ňou ako s dcérou. Krmil ju z tej istej lyžičky, z ktorej aj sám jedol. Spával s tou ovečkou. Všetko bolo len... Preňho bola ako dcéra. A jedného dňa prišla k tomu bohatému človekovi návšteva a on namiesto toho, aby si vzal jednu zo svojich vlastných oviec, nuž, on namiesto toho išiel a vzal ovečku tomu chudobnému a násilím ju zobral a zabil ju a urobil hostinu.“

¹²⁴ No, to boli Dávidove túžby. On mal päťsto žien, ale keď videl tú Uriášovu, namiesto toho, aby si vzal jednu zo svojich päťsto vlastných, aby utíšil alebo uspokojil svoje túžby, išiel a vzal ženu iného muža a potom, keď sa stala matkou, zabil Uriáša. Dávid nevedel, čo robí, Dávid bol pripravený vysloviť súd. Tak je to aj s nami. Vždy vieme súdiť iného človeka, ale keď ide o nás, ó, to už je rozdiel.

Dávid povedal, „Ten človek za to zaplatí životom.“

Ten starý prorok s prižmúrenými očami povedal, „Dávid, istotne nezomrieš.“ Sledujte, ako sa milosť rýchlo blížila. Duch zasiahol proroka, zachránil Dávidovi život. Milosť, „Určite nezomrieš, ale meč neopustí tvoj dom, dokiaľ to celkom nevyjde z tvojho srdca, pretože ty si ten bohatý muž.“ Ó, to už bolo iné, že?

Čo zachránilo Dávida, keď jeho vlastný súd hovoril, „Ten človek zomrie. Zaplatí do posledného haliera a zaplatí životom“?

A prorok povedal, „Istotne (milosť) nezomrieš. Nezomrieš, Dávid. Milosť ťa zachránila.“ Bola to milosť k Dávidovi, ktorá ho zachránila. Ó.

Ak by to nebola milosť, kde by sme všetci boli? Je to pravda? Istotne.

¹³⁰ Suverénna milosť je od toho Suverénneho. Suverénna milosť od toho Suverénneho. Čo to dokáže urobiť, suverénna milosť? Suverenita vie urobiť čokoľvek chce. Počúvajte to teraz. Suverénna milosť môže byť daná len od toho, ktorý je suverénny. A Boh je Suverénny, takže môže dať suverénnu milosť. Preto milosť súc suverénna, nemusí sa niekoho niečo pýtať; nemusí... Robí to to, čo chce. Nie je to nádherné? Nemusí sa pýtať, „Dokážem to urobiť? Alebo mám to urobiť? Môžem? Musím? Urobím to?“ Nerobí nič také. Robí to samé od seba. Milosť je suverénna; preto môže zachrániť aj najpodlejšieho. Môže spasiť najhoršieho. Môže spasiť najnemravnejších. Môže zachrániť najnemorálnejšieho. Môže uzdraviť aj toho najnemocnejšieho. Haleluja!

¹³¹ On dokáže zachrániť úbožiaka, ako som ja. A On to urobil. Čo to je? Milosť. William Branham, syn opilca: to nerobí žiaden rozdiel; Božia Milosť ma spasila.

„Ja som dcéra ženy, ktorá nebola veľmi dobrá.“ To nečiní žiaden rozdiel, milosť Božia ťa zachránila. Je suverénna; nemusí sa nikoho nič pýtať. Amen. Som za to tak rád. Haleluja.

Môže vziať najpodlejšieho hriešnika a urobiť ho bielym ako sneh a nemusí sa nikoho nič pýtať. Ó, dokáže to urobiť, pretože je suverénna.

Dobre, počúvajte teraz, rýchlo. Bolo to dokázané na kríži, kde bol ten najhorší lotor; on si zasluhoval smrť. Boh mu nikdy ani na myseľ neprišiel. Nikdy na nič také nemyslel. Ale tam na kríži, cez tie krvavé pery a v stonaní vydral zo seba, „Pane, buď mi milostivý.“

A potom späť cez Krv prišiel iný, v slzách, mukách; milosť sa prejavila a povedala, „Ešte dnes budeš so Mnou v raji.“ Milosť to učinila. Ako si ten lotor mohol pomôcť? O nič viac, ako si mohol pomôcť Adam, nie viac, ako si Eva mohla pomôcť, o nič viac, ako si ty sám môžeš sebe pomôcť a ani nie viac, ako si ja môžem pomôcť, ako sa ani my nedokážeme vyšvihnúť hore na Mliečnu dráhu vlastným pričinením. Nedokázali by sme to urobiť. Ale milosť Božia s tým dokáže niečo urobiť a aj robí. Milosť Božia, suverenita milosti Božej prišla k tomu umierajúcemu lotrovi, „Dnes budeš so Mnou v raji.“ Ó, pomyslíte na to. Je to nádherné.

¹³⁶ Zamyslite sa. Láska a Milosť sú sestry, dvojčičky. Nemôžeš mať milosť bez toho, žeby si mal lásku. Ony sú dvojčičky. To je presne tak. Predtým, ako môžeš dať milosť, musíš milovať. Predtým, ako vôbec môžeš niekomu preukázať priazeň, musíš ho milovať; či má pravdu alebo nemá, musíš ho jednako milovať, inak to nedokážeš. Vidíte? Takže láska a milosť je tá istá vec. Ony sú sestry dvojčičky (To je všetko), láska a milosť. Oni boli... Nedokážeme vidieť jedno bez druhého. „Boh tak miloval svet, že dal Svojho jednorodeného Syna.“ On vylial Svoju milosť do našich sŕdc cez Svätého Ducha. Vidíte? Nedokážeš nič urobiť bez toho, žeby jedno pracovalo s druhým. Milosť, milosť Božia je to, čo nás zachraňuje.

¹³⁷ No, zisťujeme, že tá milosť, ako pri tom umierajúcom lotrovi, niet divu, že sa objavili inšpirovaní básnici, keď to videli. Jeden taký poet povedal:

*Ten umierajúci lotor sa radoval, keď mohol vidieť,
tú fontánu vo svojom dni;
Nech aj mne, hoc aj tak podlému ako on,
zmije preč všetky moje hriechy.
Odkedy som vierou uvidel ten prameň,
Tvoje veľké tečúce rany,*

*Vykúpenie z lásky je mojou témou,
a aj zostane, až dokiaľ nezomriem.
Vtedy vo vznešenej, sladšej piesni,
Budem ospevovať Tvoju moc, ktorá zachraňuje.
Keď tento šušlavý a jachtajúci jazyk,
bude ticho ležať v hrobe.*

Milosť, ohromná milosť... Haleluja. Jeden napísal:

*Ó, láska Božia, aká si bohatá a čistá!
Aká skutočná a silná!
Ona bude trvať naveky
Pieseň svätých a anjelov.*

*Keby sme oceán naplnili atramentom,
a každé steblo na zemi by bolo perom,
Celé nebesia pergamenom
a každý človek pisárom;
Aby opísali lásku Božiu,
Oceán by vyschol;
Alebo by sa to nespratalo na ten zvitok
roztiahnutý po celej oblohe.*

¹³⁸ To je to, čím to je: milosť, milosť Božia. Božia Milosť privodila... Boh vložil milosť do našich životov z Jeho lásky k nám. Ale je jedna vec, ktorú milosť nedokáže urobiť: milosť nedokáže byť kúpená; nemôže byť predaná. Je to milosť. Je to od toho Suverénneho. Áno. Nemôžeš s tým nejako vyjednávať. Mohol by si povedať, „Bože, budem robiť tak-a-tak, ak Ty budeš robiť tak-a-tak.“ Nemôžeš to takto konať. Boh to nebude robiť. Nemôžeš niečo ťahať z Boha. Boh ti to dáva z Jeho milosti. Ó, ó. „Tedy nie je to vecou toho, kto chce, ani toho, kto beží, ale vecou Boha, ktorý sa zmilováva.“ To je pravda.

¹⁴⁰ Ľudia ležia na svojich tvárach. Nejaký človek prišiel za mnou... Myslím, že som videl jedného z tých chlapcov dnes tu v tejto budove. Nejaký metodistický chlapec len prišiel a prijal Svätého Ducha z... A tí

chlapci prišli ku mne a povedali, „No, brat Branham, teraz, keď sme boli spasení a prijali sme Svätého Ducha, máme vyhľadávať dary?“

Povedal som, „Nie, nerobte to. Nie.“

¹⁴¹ Boh udeľuje Svoje dary suverénne. Dary a povolania sú bez pokánia. Viete, prvá vec, idete niečo vyhľadávať, „Bože, urob ma kazateľom; urob mi to a to,“ a čo z teba bude? Naškrobený nafúkanec, to je všetko. Pôjdeš k teológii nejakého človeka a do nejakej organizácie a potom len zničíš samého seba. Nech Boh urobí to povolanie, Boh ťa povolá; Boh ťa posväťí; Boh ti dá to, čo ti potrebuje dať. Áno.

¹⁴² Nemôžeš vyjednávať za milosť. Nie. Nemôžeš byť predaný; nemôže sa s tým vyjednávať, ani sa to nedá kúpiť. Nemôžeš s tým obchodovať. Nemôžeš povedať, „Dobre, Pane, pôjdem a pripojím sa k tej veľkej baptistickej cirkvi, alebo tej metodistickej, alebo do tamtoho letničného zboru alebo tejto veľkej nazarénskej cirkvi. Urobím to, ale len ak Ty urobíš pre mňa tamto.“ Nedá sa takto vyjednávať. Nie.

¹⁴² „Všetkých, ktorých Mi otec dal, ku Mne prídu. Nikto nemôže prísť, jedine, žeby ho Mój Otec prv zavolať.“

¹⁴³ Ak si sa len stal členom nejakej veľkej cirkvi, a to je všetko; nebudeš nijako spasený. Milosť ťa musí spasiť.

¹⁴⁴ Naše talenty neodpočívajú a naše talenty nemôžu byť naše... Talenty, ktoré máme, nemôžeme skrze ne obdržať milosť.

¹⁴⁵ Ak ma Boh urobil kazateľom, to nehovorí, že Jeho milosť bola so mnou. Nie, nie. Je to Jeho milosť sama, ktorá ma zachránila. Nie preto, že kážem Evanjelium, som spasený. Nie si spasený preto, že hovoríš v jazykoch. Ó, nie. Nie preto, že by si... Keď kážeš, no, nie si cez to spasený, že kážeš. Nie si spasený skrze hovorenie v jazykoch. Nie si zachránený preto, že robíš niektoré z týchto vecí. 1. Korint'anom 13 to dokazuje, „Keby som hovoril ľudskými jazykmi aj anjelskými, hoci by som rozumel všetkým tajomstvám Božím (kazateľ), hoci by som všetko toto robil, a mal vieru, že by som hýbal vrchmi, nie som ničím, dokiaľ nepríde láska, čo je milosť.“ Láska je milosť. Je to Milosť Božia, ktorá to všetko činí.

¹⁴⁶ Niektorí ľudia majú také talenty ako títo králi rock-and-rollu. Je mi z toho zle, neviem... v mojej duchovnej gastronómii. Poviem vám, keď počujem týchto rock-and-roll, ako sa v sobotu večer postaví a spievajú rock-and-roll a tancujú celú noc a ďalšie ráno prichádzajú pred obecenstvo, a tak ďalej, snažia sa nahodiť pokryteckú tvár a postaví

sa tam pred ľuďmi a spievajú nejaký chválospev a myslia si, že pôjdu do neba. Mohol by som spomenúť mnoho mien, ale nemusím. Táto páska sa roznesie všade. Ale vy to viete. Nejaký chlapec, nie veľmi dávno v Hollywoode odmietol pobozkať dievča, pretože to je proti jeho náboženstvu: proti jeho náboženstvu? A robí tieto rock-and-rollové filmy a tieto nehanebné veci, a tak ďalej. Myslíš si, že môžeš vziať svojich tridsať strieborných a zasluhovať si niečo z Božej milosti, Judáš? Nič si tým nekúpiš, akurát tak miesto v pekle.

¹⁴⁷ Za Božiu milosť sa nemôže dohadovať, ani sa do nej nedá dostať talentmi. Je to suverénna milosť. „Nepriinášam na svojich rukách nič, iba sa v pokore držím Tvojho kríža.“ Nahý, zranený, len prichádzam taký, aký som.

*Len taký, aký som, bez nejakej prosby,
Ale Tvoja Krv bola za mňa vyliatá,
a Ty mi ponúkaš, aby som prišiel k Tebe,
Ó, Baránok Boží, ja prichádzam!*

¹⁴⁸ To je všetko, je to len milosť, ktorá ma tam priniesla. Milosť to učinila. Milosť je ako... Ďalšia vec, ktorú by som chcel povedať; niekedy je milosť...

¹⁴⁹ Tieto veľké cirkvi, myslia si, že tam dole môžete ísť, myslia si, „Dobre, takže sme postavili najväčšiu cirkev v meste. Máme tú službu, ženy, ktoré vyrábajú oblečenie pre chudobných a posielajú ich do zámoria. Ďalej křmíme chudobných. Robíme všetky tieto veci.“

Pavol povedal, „Môžem to všetko robiť a nebyť ničím.“

¹⁵⁰ Oni povedia, „No, my sme ale starou organizáciou. Sme tu už dvetisíc rokov. Sme päťsto rokov starí. John Wesley, Alexander Campbell, títo veľkí zakladatelia tam dávno, oni založili našu cirkev. Haleluja.“

¹⁵¹ Dobre, Ježiš založil túto cirkev, krst Duchom Svätým, a povedal im, aby išli hore na Letnice a zhora prijali moc.

¹⁵² A stále môžete patriť do letničnej cirkvi a byť stratený. Letničná cirkev neznamená nič viac, ako ktorákoľvek iná. To je pravda.

¹⁵³ A tá vec na tom je, že je len jedna cirkev; je to cirkev, do ktorej si narodený skrze krst Duchom Svätým, „Lebo cez jedného Ducha sme všetci pokrstení do jedného tela,“ 1. Korint'anom 12:13; to je pravda: 1. Korint'anom 12. Takže, my sme všetci pokrstení do tej jednej cirkvi.

¹⁵⁴ Ale ľudia si myslia, že si to môžu nejako zaslúžiť. „Ó, my... Chodil som do školy, naučil som sa robiť toto a tamto, prešiel som cez semináre a urobil som...“ To absolútne nič neznamená. Nemôžeš si kúpiť Božiu milosť.

¹⁵⁵ S Božou milosťou je to takto. Nech vám ešte na konci poviem jeden príbeh. Takto je to s Božou milosťou. Raz bol jeden mocný kráľ, a tento mocný kráľ mal syna a to bol jeho jediný syn. A jedného dňa prišiel vrah a zabil jeho syna. A cez celé to kráľovstvo išli delegáti stíhajúci toho vraha. A nakoniec ho našli. A keď ho našli, priviedli ho a uväznili. A keď toto urobili, zahájili súdne konanie a rozsudok bol vynesený. Ó, bola to hrozná vec. Zavraždil kráľovho syna a vedel, čo ho čakalo.

¹⁵⁶ Zavreli ho do vnútornej cely; zamkli dvere; dali tam závary, takže nikto... a strážcovia tam okolo, pretože vieme, čo za druh hrozného trestu musel čakať tohto chlapca, pretože zabil kráľovho syna, kráľovského syna. Strážcovia boli rozmiestnení všade okolo dverí. Bol vo vnútornej cele. Vyzlečený, iba s takou zásterou okolo bedier. A tam bol, sedel v takomto stave, trpel hladom, nedali mu nič jesť. Sedel v takomto stave.

¹⁵⁷ A potom ho priviedli na pojednávanie. Bol nájdený vinný a bolo mu to dokázané. A rozsudok bol vynesený, že mal podstúpiť hrozný ťažký trest; mal byť zabitý pomaly, dokiaľ by jeho smrteľný život nebol kompletne preč. Bol odsúdený sudcom, mal zomrieť. A žobral a kričal hovoriac, „Hoci som vinný, hoci som vinný, odpusťte, že som to urobil. Želal by som si, že by som to nikdy nebol urobil. Je mi ľúto, že som to urobil. Urobil som to len vo chvíli vznetlivosti. Nechcel som to tak urobiť.“

¹⁵⁸ Jedného dňa ten kráľ zišiel dole na to miesto, aby navštívil toho chlapca, aby mu povedal, aby sa s ním porozprával a povedal mu o zabití jeho syna, jediného, ktorého mal. On zabil toho chlapca. On povedal, „Idem sa s ním dole porozprávať.“

¹⁵⁹ A keď prišiel tam dole, pozrel sa do tej kletky, kde bol zavretý ako zviera. Videl to jeho vyzlabnuté telo, ako tam v rohu ležalo, kričiace, celá jeho tvár vsiaknutá, jeho čeľusť ovisala, oči prevrátené, celá tá vec bola v jeho očiach; a jeho ústa vybielené: bez vody, smädiace, ležiaci tam na tvári a kričiaci. Kráľ povedal, „Postav sa.“ On prišiel k nemu; pozrel sa naňho. Povedal, „Prečo si zabil môjho syna? Čo ti urobil môj syn? Čo také urobil, že by si zasluhoval takú smrť, akou si ho zabil, dobodal ho kopijou?“

¹⁶⁰ Povedal, „Nič, môj pane, nič také. Bola to moja vlastná opovážlivosť, len moje spôsoby. Zabil som ho preto, lebo som na neho žiarlil. Dostal som sa do vznetlivého záchvatu a zabil som ho.“ Povedal, „Mám zomrieť pod vašou spravodlivosťou, pane. Uvedomujem si a som toho hoden. Jediná vec, pre ktorú kričím, je, že mi je ľúto, že som takto zabil kráľovského syna bez akejkoľvek príčiny.“

¹⁶¹ Kráľ sa otočil na päťach a odkráčal a prišiel k pultu a povedal, „Zlikvidujte všetky záznamy (Viete, hodte ich do mora zabudnutia.) Zničte všetky záznamy. Obmyte ho a privedte ho. Oblečiem ho do rúcha.“

¹⁶² Po chvíli k dverám dorazila veľká limuzína. Keď to urobila, koberec bol natiahnutý až k väzenskej cele. Kráľ stál na konci limuzíny povediac, „Pod, môj synu, a pod so mnou do paláca,“ dal mu okolo ramien kráľovské rúcho. Povedal, „Odteraz si mojím synom.“ Pretože s ním mal súcit. To bola Milosť.

¹⁶³ To som bol ja, to si bol ty. Zabili sme Syna Božieho našimi hriechmi. Boli sme cudzí, špinaví, zvrátení, ležiaci v celách sveta. Ale Boh nás obmyl Krvou Svojho vlastného Syna, očistil nás a odial nás do rúcha Svätého Ducha. A ten veľký voz Boží raz príde jedného dňa k našim dverám a pôjdeme s ním žiť domov. Všetky záznamy sú zlikvidované; nemôžeme byť viacej súdení; sú spálené, On ich zahodil do mora zabudnutia a viac na ne nespomína. Potom niet divu, že môžeme spievať.

Ohromná Milosť! Ako sladko to znie,

ktorá zachránila úbožiaka ako ja!

Raz som bol stratený, ale teraz som nájdený,

bol som slepý, ale teraz vidím.

Bola to milosť, ktorá naučila moje srdce bázni,

Milosť uvoľnila moje strachy;

Ako draho sa tá Milosť zjavila,

v tú hodinu, kedy som prvý raz uveril!

¹⁶⁴ Nechceš, aby tá hodina bola práve teraz, hriešny priateľu, zatiaľ čo máme na chvíľu sklonené naše hlavy pre slovo modlitby? Nech je tá hodina, v ktorú uveríš, práve teraz. Učiň rozhodnutie a povedz, „Pane Bože, som vinný. Uvedomujem si, že je potrebná milosť, aby ma zachránila. Ja si nemôžem pomôcť. Som stratený. Je koniec. Nemôžem

už nič urobiť. Som totálne bezmocný, beznádejný, bez Boha, bez milosrdenstva, bez Krista, som odtrhnutý vo svete. Nebudeš mať so mnou tú milosť a nevezmeš ma z tej cely hriechu, v ktorej sa dnes nachádzam, ó, Pane, a nebudeš mi milostivý, mne hriešnikovi?“ Zdvihni ruku a povedz, „Pane, Bože, som ja tou osobou, ktorá potrebuje Tvoju Milosť?“ Pozdvihni ruku povediac, „Modli sa za mňa, brat Branham, už budem veriť.“ Nech ťa Boh žehná, môj brat, tam vzadu.

¹⁶⁵ Povedzte niekto, „Brat Branham, pamätaj na mňa v modlitbe, ó, brat, prosím.“ Nech ťa Boh žehná, pani. „Modli sa, aby...“ Nech ťa Boh žehná, brat. Pan ti žehnaj, sestra. Nech ťa Boh žehná, brat, tam vzadu pri tom okne. Nech ťa Pán žehná, ten brat tam, ten druhý. „Pamätaj na mňa, brat Branham.“ Nech ťa Boh žehná, môj brat, áno, toho tam. Boh ti žehnaj, sestra. Pán nech ťa tu žehná, bratu. On ťa vidí. Skutočne to tak myslím. Boh ti žehnaj, mladý muž. On vidí; nie... Nech ťa Boh žehná, brat. Pán nech ťa žehná, sestra, tam pri tej stene. Nech ťa Boh žehná, brat, tam dole. Pán ti žehnaj, brat, tam pri tej stene.

Len tak ako som, bez... (Bude ešte niekto? Nech ťa Boh žehná. Vidím tam vzadu vaše ruky.)

Ale Tvoja Krv bola preliata za mňa, (Áno, Pane. Boh ti žehnaj, sestra.)

A to (Nech ťa Boh žehná, sestra.) *Ty mi ponúkaš,*

aby som prišiel... (Nech ťa Boh žehná tam vzadu v...) *Tebe,*

(Milosť, milosť) *Ja...* (Nech ťa Boh žehná, mladá pani.)...

Ja prídem!

Len tak, ako som, a nečakám,

že zbavíš moju dušu len jednej čiernej škvry,

k Tebe, ktorého Krv vie očistiť každé miesto,

Ó, Baránku... (Milosť, ó, milosť) *Ja prichádzam!*

Prichádzam!

¹⁶⁶ Je tu teraz okolo pätnásť alebo dvadsať zdvihnutých rúk. Teraz, s našimi sklonenými hlavami, chcem teraz poprosiť tých, ktorí zdvihli svoje ruky, zostaňte stáť na svojich nohách, zatiaľ čo sa budem za vás modliť. Nemáme tu hore miesto na oltári. Ja len chcem, aby ste stáli na nohách, každý, kto zdvihol svoju ruku a chce, aby sa zaňho teraz

modlilo. Zostaňte teraz stáť na nohách, zatiaľ čo vám poskytnem modlitbu.

...preliata za mňa,

A to (To je v poriadku, nech ťa Boh žehná....) prídem k Tebe,

Ó, Baránok Boží, Ja...

¹⁶⁷ Pamätajte, že môže prísť deň, kedy už milosť nebude viacej zotrvať, nebude pre teba viacej rozhojňovať; bude príliš neskoro. Teraz ešte nie je až tak neskoro.

¹⁶⁸ Ó, Bože, Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý si opäť priviedol nášho Spasiteľa zo smrti, teraz žije, ktorý je vo vrcholnej sláve, posielal Ducha Svätého Kristovho na nás, aby priniesol istotu hriešnikovi. Bože, modlím sa za týchto ľudí, ktorí teraz stoja na svojich nohách. Je to pravda, Pane. Ty si povedal, „Ten, kto Mňa vyzná pred ľuďmi, toho aj ja vyznám pred Mojím Otcom a svätými Anjelmi.“ Vieme, že keď budeme stáť v to veľké ráno súdu, čo za čas to bude. Oni teraz stoja, Pane, takže ich hriechy pôjdu pred nimi; nejakých ľudí nasledujú hriechy. Títo ľudia tu stoja dnes ráno, pretože vyznávajú svoje hriechy vedia, že konali nesprávne, a chcú Ťa ako svojho Spasiteľa. Ty držíš opraty ich srdca a vieš o nich všetko.

¹⁶⁹ Modlím sa, Otče, aby si im udelil ich potreby. Spas ich. Oni sú trofejami tohto malého posolstva dnes ráno, milosti Božej; bez ohľadu na to, čo sme urobili, stále sa k nám znižuješ a staráš sa o nás. Udeľ to, Pane. Udeľ milosť týmto srdciam. Nech oni všetci príjmu Ježiša ako svojho Spasiteľa. Oni to učinili. Svätý Duch im povedal, aby sa postavili, a oni to urobili. Svätý Duch im riekol, aby sa postavili, a oni v poslušnosti Ducha stoja.

¹⁷⁰ Teraz, Pane, Ty dodržiavaš Svoje Slovo. Ty si povedal, „Nikto nemôže prísť ku Mne prv, než by ho Otec nezavolať. A všetkých, ktorých Mi Otec dal, tí aj prídu ku Mne. A ten, ktorý ku Mne príde, toho nijako nevyženiem. Ten, ktorý počuje Moje slová a verí tomu, ktorý Ma poslal, má večný život a nikdy nepríde na súd, ale prešiel zo smrti do života.“ Preto, Pane, na základe týchto miest Písma, to sú Tvoje vlastné Slová, Pane, ktoré čítame v Jánovi 5:24, „Ten, kto počuje Moje slová a verí tomu, ktorý Ma poslal, má...“ Prečo? Pretože uveril a milosť sa prejavila. „Prešiel do večného života a nepríde na súd (On pôjde pred súdom), a nepríde na súd, ale prešiel zo smrti do života.“ Ó, Bože, ako Ti za to ďakujeme.

¹⁷¹ Modlíme sa teraz, aby si ich zachoval počas ich života. Nech sú oni, každý jeden z nich, pokrstení, a nech vzývajú Meno Pánovo, zmývajúc svoje hriechy. Udeľ to, Pane.

¹⁷² Ja Ti ich teraz odovzdávam ako Tvoj služobník veriac, že ten veľký Anjel Boží, ktorý sa objavil tam dolu... A Otče, Ty poznáš celý ten príbeh, a ten veľký Anjel sa objavil tam v to piatkové ráno, ako sa brieždilo, prehovoriac tieto slová vo forme troch dúh prichádzajúcich z vrchu tej hory... Pane Bože, nech sa ten Boh, ktorý sa objavil tam pri mne v tých dúhach, nech On teraz zachráni týchto ľudí zo Svojej Milosti. Dávam Ti ich v očakávaní, že dodržíš Svoje Slovo a že to urobíš a že ich stretnem v ten veľký deň, bez miesta vrásky a poškrvny na ich duši. Udeľ to. Odovzdávam Ti ich v Ježišovom Mene. Amen.

¹⁷³ Nech vás Boh žehná. Teraz, ako si sadnete, každý, kto sedí blízko ku niekomu, kto je kresťan, podajte si ruky. Povedzte im, pozvite ich do cirkvi a čokoľvek, aby mohli byť... Ó, nie je On nádherný?

Ohromná Milosť! Ako sladko to znie,

ktorá zachránila úbožiaka ako ja!

Raz som bol stratený, ale teraz som nájdený,

bol som slepý, ale teraz vidím.

Bola to milosť, ktorá naučila moje srdce bázni,

Milosť uvoľnila moje strachy;

Ako draho sa tá Milosť zjavila,

v tú hodinu, kedy som prvý raz uveril!

Uverili ste? Ak áno, pozdvihnite svoje ruky.

Ó, ako milujem Ježiša,

Ó, ako milujem Ježiša,

Ó, ako milujem Ježiša,

Pretože On ma prv miloval.

Keď tam budeme desaťtisíc rokov,

Slnko jasne žiariace;

Nebudeme mať málo dní, aby sme vzdávali Bohu chválu
(Vďaka, Bože.)

Potom, keď sme prvýkrát začali.

174 Milujete Ho? No, nie je On nádherný? Teraz...

Keď...

Ako to budeme znovu spievať, chcem, aby ste si podali ruky s niekým, kto je pri vás, a skutočne potichu povedali, „Nech ťa Boh žehná, pútnik.“ Teraz skutočne sladko a sväto..

Keď sme... [Brat Branham a zhromaždenie si podávajú ruky – pozn. prekl.]

....Bohu chválu

Vtedy, keď sme prvýkrát začali.

Pri kríži, pri kríži, kedy som prvýkrát uvidel to Svetlo,

a bremeno môjho srdca sa odkotúlalo preč,

skrze vieru som prijal zrak,

a teraz som šťastný celý deň!

Ó, pri kríži, pri kríži, kedy som prvýkrát uvidel to Svetlo,

a bremeno môjho srdca sa odkotúlalo preč,

skrze vieru som prijal zrak,

a teraz som šťastný celý deň!

Či nie ste šťastní?

Som tak rád, že Ježiš ma oslobodil,

Som tak rád, že Ježiš ma oslobodil,

Ó, som tak rád, že Ježiš ma oslobodil,

spievam sláva, haleluja, Ježiš ma oslobodil.

Ó, som tak rád, že Ježiš ma oslobodil,

Ó, som tak rád, že Ježiš ma oslobodil,

*Ó, som tak rád, že Ježiš ma oslobodil,
spievam sláva, haleluja, Ježiš ma oslobodil.*

¹⁷⁵ Či Ho nemilujete? Nie je On nádherný? Ó, len myslím na to, aký je prenádherný. Len pomyslite na to, že táto Biblia je Jeho Pravdou a Ona učí, že On je ten istý včera, dnes i naveky. Chcem sa vás niečo opýtať. Ak je On tým istým včera, dnes aj naveky... Nech mi Boh odpustí to znesväcujúce slovo, „ak,“ ale On je ten istý. Ale ak je On tým istým, ak to takto poviem, potom akým typom osoby by bol? Bol by takým istým, ako aj vždy bol.

¹⁷⁶ No, je len jediná vec, ktorá je v Jeho bytosti iná toto ráno, ako bola tam medzi ľuďmi v Galilei, je to to Jeho vlastného telo, jeho fyzické telo; pretože to bolo vzkriesené (Veríte tomu?), postavené po pravici Jeho Veličenstva, večne žijúce, aby sa prihovarilo za naše vyznania. Pamätajte, On pre nás nemôže urobiť nič, pokým Ho prv neprijmeme a neuveríme, že to už urobil, a nepovieme, že to urobil, pretože On je tým Veľkňazom, ktorý môže... On je Veľkňazom, ktorý sa prihovára za naše vyznania.

¹⁷⁷ No, veľa z vás, čitateľov Biblie, hovorí „vyhlásenie.“ A „vyhlásenie“ a „vyznanie“ je to isté slovo. Vidíte? „Urobte Veľkňaza,“ v knihe Židom, 3. kapitola, „prihovára sa na základe nášho vyznania.“ Potom On nemôže vykonať nič, pokiaľ nevyznáme, že to už urobil. Vidíte, môžete ísť tam dolu k oltáru a modliť sa celú noc a absolútne nič vám to nepomôže, dokiaľ neuveríte, že vám už odpustil, a potom sa postavíte. Potom tolko viery, koľko máš, to... Raz si žil tam dole v tej špine hriechu. Teraz, vy, novoobrátení, veríte, že ste spasení, nie? Potom sa postavte, postavte sa ešte vyššie. Čo to robí? Tvoja viera, pretože veríš, že si teraz kresťanom; budeš žiť ponad tými vecami. Vidíte? Ak sa chcete postaviť trochu vyššie, len majte trochu viac viery, pretože to je neobmedzené; len sa držte...

¹⁷⁸ Nuž, dokonca aj nemožné sa môže stať skutočným. Všetko je možné tým, ktorí veria. To je pravda. „Ak poviete, 'Pohni sa!' a nebudete o tom pochybovať vo svojom srdci, ale budete veriť, že sa to tak stane, môžete mať to, o čo ste prosili.“

¹⁷⁹ No, Ježiš Kristus prebýva v ľuďoch. Jedného dňa bol Kristus v Ohnivom Stĺpe a my veríme, že to bol Jehova Boh. To je to, čo sa do nás snažil ten Anjel dostať. No, On bol vtedy v otcovstve, On bol Otcom Izraela, národa.

¹⁸⁰ Potom prišiel a prebýval medzi Svojimi ľuďmi, ako Kristus, Syn. Je to pravda? Kristus bol Synom Božím.

¹⁸¹ No, On je Kristus, Duch Svätý, ktorý je pomazaním... „Kristus“ znamená „pomazaný,“ a ten Pomazaný bol na ľuďoch, Kristus s nami, Svätý Duch. Je to Kristus s nami, v nás. Veríte tomu? Budte ešte chvíľu ozaj úctiví. No, je On tým istým?

¹⁸² Myslím, že pred chvíľou som mal hovor, a hovorili mi, že ľudia tam pobehovali popri sedadlách tam dolu. Budeme o tom hovoriť neskôr na inom zhromaždení cirkvi. Povedal som potom Billymu, že keď sa išlo modliť za chorých a ak ich tam bolo veľa, že by mohol rozdať modlitebné karty. Povedal, že to urobí. Predpokladám, že to urobil.

¹⁸³ Posledné dva alebo tri mesiace od istej príležitosti, potom, ako sa niečo stalo, táto služba sa dostala do takého miesta, že sa mi až tak trochu vyšmykla z rúk. Vidieť to rozpoznanie, a tak ďalej, ako to prehovorilo k ľuďom, presne tak, ako to náš Pán robil, keď tu bol na zemi. Myslím, že to všetci z vás videli. Koľkí z vás to ešte vôbec nevideli, alebo to nevideli pôsobiť? Nech vidím vaše ruky, tých, ktorí to ešte nevideli. Ó. Nikdy ste to nevideli pracovať? No, je tu skupina, ktorá to ešte nevidela, ale sú to hádam len cudzinci. Nevieme, odkiaľ tí ľudia prišli.

¹⁸⁴ Toto je naddenominačná modlitebňa. Nie sme proti denomináciám, ale nie sme ani za nich. My ich len nechávame ísť svojou cestou. Veríme, že keď vezmeme ľudí... Ak chcú ísť späť do denominácií, v poriadku, pokiaľ len žijú kresťanský život. My tu máme len duše-zachraňujúcu stanicu. To je to, moja služba je tu pre nich.

¹⁸⁵ No, ale ja verím, že Biblia učí v Židom 13:8, že Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky. Veríte tomu? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ - pozn. prekl.] Dobré, ak je On tým istým... No, ako tu teraz stojíte na chvíľu úplne ticho, chcem k vám teraz prehovoriť skutočne z môjho srdca a potom budeme mať uzdravovacie zhromaždenie.

Chcem sa vás niečo opýtať. Ak je On tým istým včera, dnes, aj naveky, ako potom... Jediný spôsob, ako to môžeme povedať, je, že ak je On Duchom, bude konať takým istým spôsobom, ako konal včera. Je to pravda? Bude konať tak isto ako včera.

¹⁸⁶ Ako však konal včera? Bol nejako iný od iného človeka? Bol len človekom, vyzeral ako človek. Bol muž. Bol narodený; bol človekom. Mal telo a krv. Prežíval utrpenia, stonal; prechádzal cez pokušenia. Bol človekom. To je pravda, nie?

¹⁸⁷ Ale čo Ho urobilo Bohom? Je to preto, že Svätý Duch bol na Ňom. Bol pomazaným Mesiášom. A ako vedeli, že bol? Mojžiš povedal,

„Hospodin, váš Boh, vám vzbudí proroka ako mňa. A stane sa, že ten, kto nebude počúvať tohto proroka, bude od ľudí odrezaný. No, On bol prorokom. Hľadal potom Izrael proroka? Museli, ak teda hľadali Mesiáša. A Mesiáš mal byť prorokom.“

¹⁸⁸ No, poďme teraz aspoň na chvíľu cez toto, aspoň na pár sekúnd a dobre počúvajte. Držte teraz svoju myseľ upriamenú na Boha, pretože nevieme, čo Boh môže urobiť, nevieme, čo mi povie, aby som urobil.

¹⁸⁹ Viem, že máme v našom zbere dar proroctva. Náš brat Neville, on prorokuje medzi ľuďmi, čo je skvelé. Ceníme si to. Budeme sa na to dlho odvolávať. Tiež tu máme nejakých, ktorí hovoria jazykmi. Neveríme však, že ľudia musia hovoriť jazykmi, aby mali Svätého Ducha. Nie je žiadne také miesto Písma, ktoré by o tom hovorilo. Ale veríme, že je dar Svätého Ducha, čo je hovorenie v jazykoch; máme to v našej cirkvi. Ale my to robíme... My s tým teraz nijako nebeháme, že takéto máme. Veríme, že to je Hlas Boží. Hovoríme, keď Svätý Duch hovorí, a necháme to tak dopustiť len tri krát. A to nemôže byť počas toho, ako kážem, pretože duch prorokov je podriadený prorokovi. Vidíte? Musí to byť správne podložené Bibliou. Nikto nemôže vyhlásiť, že nie je nič také ako dar Ducha Svätého, hovorenie v jazykoch. Vieme to. Biblia to učí a my tomu veríme. A ďakujeme Bohu, že to máme v našej cirkvi. Máme tu teraz dary proroctva; ony najprv musia byť otestované a musí sa vidieť, či sú správne alebo nie, a potom dar proroctva.

¹⁹⁰ A potom tu je prorok. No, to je úrad.

¹⁹¹ Potom sú dary, to sú hovorenie v jazykoch a výklad jazykov, známosť, múdrosť a rozpoznania, a tak ďalej. To sú všetko dary.

¹⁹² Ale potom je päť úradov. Prví sú apoštolí, proroci, učítelia, evanjelisti a pastori. To sú všetko ordinované úrady Božie. Ľudia ich zastávajú. Vidíte? Oni nemôžu... Nemôžeš ich chcieť, nemôžeš sa za ne modliť; ony sú suverénne dané; si do nich narodený.

¹⁹³ Prorok nie je prorokom, ak niekto na neho kladie ruky a urobí ho prorokom. Prorok je už splodený vo svojej matke ako prorok. Vidíte? To je to, prečo je vždy prorokom. Vidíte?

¹⁹⁴ Boh povedal Jeremiášovi, „Prv, ako si bol splodený v lone svojej matky,“ povedal, „poznal som Ťa a posvätil som Ťa a dal som Ťa za proroka národom.“ To je pravda. Vidíte? Mojžiš, predtým, ako bol narodený, on bol riadnym dieťaťom. On bol prorokom Pánovým. A

všetci ostatní potom prišli. Kristus bol Synom Božím už od záhrady Eden. To je pravda. Vidíte, dary a povolania sú bez pokánia.

¹⁹⁵ Ale dary sú dané do Tela. Ale my to rozoznávame; všetky tieto dary rozoznávame.

¹⁹⁶ Teraz, pozrime, čo bol Ježiš medzi nami, pozrime sa, čím bol tam vtedy. Zistíme, že keď začal svoju službu... No, počúvajte dobre, vy, ktorí ste tu cudzí. Keď On prvýkrát začal Svoju službu tam v Jánovi v 1. kapitole, zisťujeme, že potom, ako bol pokrstený, potom prišiel... On bol narodený a dovŕšil tridsiatku; a bol pokrstený Jánom. Svätý Duch prišiel ako holubica a zostúpil na Neho a prišiel Hlas povediac, „Toto je Môj Milovaný Syn, v ktorom...“ Skutočný grécky originál hovorí, „V ktorom sa mi zaľúbilo prebývať.“ Povedal, „V ktorom som potešený, v ktorom rád prebývam.“ Ale vidíte, znie to trochu inak od toho nášho, to sloveso pred príslovkou, ale skutočne to je, „V ktorom rád prebývam.“ Pretože Kristus, Boh bol v Kristovi, zmierujúc so Sebou svet. My to vieme.

¹⁹⁷ No hneď nato išiel štyridsať dní na púšť, pokúšaný diablom. A potom vyšiel so Svojou službou a začal sa modliť za chorých.

¹⁹⁸ A po chvíli vystúpil muž menom Šimon Peter, starý rybár, nevzdelanec, nevedel dokonca ani napísať svoje meno. Ale Andrej mu povedal o tomto Mužovi, že veril, že On je práve tým Mesiášom. „Nezmysel.“

¹⁹⁹ Vyšiel tam k Nemu a hneď, ako vstúpil do Prítomnosti Ježiša, Ježiš povedal, „Tvoje meno je Šimon a si syn Jonášov.“ On vedel, že niečo sa stalo. Vedel, že to bol Syn Boží. A mal radosť, keď mu mohol dať kľúče do Kráľovstva a urobiť ho hlavou cirkvi.

²⁰⁰ A stál tam muž, ktorý sa volal Filip. Filip to videl a myslel si, „Ohromné, poznám muža, ktorý je biblickým učencom, žije asi tak pätnásť míľ okolo tej hory. Zabehnem tam a poviem mu. Volá sa Natanael.“

²⁰¹ A dobehol tam skutočne rýchlo. Ďalšie ráno, asi tak na svitaní vybehol a zaklopal na dvere. A pani Natanaelová povedala, „Ó, je tam v sade vonku, Filip.“ On bol jeho priateľom. Išiel sa tam pozrieť a našiel ho na kolenách, ako sa modlil. A len čo sa postavil na nohy, Filip povedal, „Pod' a vidz toho, ktorého som našiel, Ježiša Nazaretského, Syna Jozefovho.“

A teraz tento veľký nábožný hodnostár povedal, „Môže vôbec vyjsť niečo dobré z Nazareta?“

202 Dal mu dobrý citát, dobrú vec, keď mu povedal, „Nezostaň doma a nekritizuj to; nechod' o tom rozprávať. Len pod' a vidz to sám. Pod' a vidz. Len príď a zisti, či môže vzísť niečo dobré z Nazareta.“

203 „Myslíš Mesiáša? No, ak Mesiáš príde, On zostúpi dole a... Zostúpi z nebeských chodieb; príde priamo do paláca. Príde do našej veľkej organizácie.“ Oni si to stále myslia (Vidíte?): musí to prísť do ich organizácie. „On príde priamo do našej organizácie, zostúpi na náš palác a pôjde na ten vonkajší dvor, a zostúpi priamo na trón a hore k najsvätejším z najsvätejších a povie, 'Ja som Mesiáš.'“ Lenže Mesiáš takto nikdy neprichádza. On prichádza tam, kde chce. Je suverénny; robí to tak, ako sa mu to páči.

204 On povedal... No, „Dobre,“ povedal, „pod', vidz. Pod' a pozri sa sám.“

Nestoj tam okolo a nehovor, „Neverím v tieto veci týchto náboženských fanatikov.“ Len pod' a zisti, či na tom skutočne niečo je.

205 Tak on, na tej ceste naspäť, môžem ich počuť, ako sa rozprávajú. No, chceli by ste počuť, o čom sa rozprávali? Počúvajte a pozrime sa, čo povedali. Verím, ako išli tam po tej ceste, viete, Filip povedal, „Vieš, Natanael, viem, že si študentom Biblie, takže sa ťa chcem niečo opýtať. Očakávame Mesiáša, nie?“

206 „Ó, áno, dostávame sa do tých posledných dní v tejto generácii a verím, že táto generácia uvidí Mesiáša.“ Počúvajte teraz, „Ó, ale my sme... nie sme dokonca ani národom; sme len tak roztrúsení medzi ľuďmi. Ako to vôbec môžeme? Všetko toto...“ Boh prichádza v tej hodine, v ktorej si to nemyslíte. To je to, kedy tam bol.

207 On povedal, „Ale počkaj minútu, akým typom osoby bude ten Mesiáš?“

„Ó, dobre, dobre, Mojžiš, náš učiteľ nám povedal, že bude prorokom.“

208 „Chcem ti povedať o tomto Ježišovi z Nazareta. Pamätáš si toho nevzdelaného rybára, u ktorého si kedysi kupoval ryby, každý od neho bral ryby a on dokonca nevedel podpísať potvrdenku, pretože nemal na to dostatok vzdelania?“

209 „Áno. Ó, áno. Jonášov, Jonášov chlapec. Áno, tiež som kupoval od Jonáša.“

210 „No a vieš čo? Peter tam prišiel a...“ Alebo skôr Šimon, to bolo vtedy jeho meno. On povedal, „Šimon prišiel na Jeho zhromaždenie. A

len čo sa tam dostal... A iste si spomínaš, ako nám Šimon zvykol rozprávať, že jeho otec mu hovoril, 'Nenechajte sa oklamať, pretože bude veľa falošných prorokov pred skutočným Mesiášom.' A to je pravda. 'Vystúpi veľa falošných prorociev.' Ale povedal, 'Budete vedieť, kedy príde to skutočné posolstvo, pretože pamätajte, my Židia veríme, že Mesiáš bude prorokom.' A my veríme v našich prorokov.“

211 Spýtajte sa teraz Židov. Izrael, keď si oni dnes zoberú túto Bibliu, vychádzajúci z Iránu a tieto veci, oni to čítajú. Povedia, „Ak bol ten Ježiš Mesiášom, pozrime sa na Neho, ako urobí ten znak, že je prorokom; budeme Mu veriť.“ Áno. Oni vedia, že ich proroci sú pravdiví.

212 Takže Natanael musel povedať, „Ó, verím, že ten Mesiáš bude prorokom, pretože Mojžiš povedal, 'Hospodin, náš Boh, vzbudí proroka.““

213 Nuž a keď On videl toho Šimona, o ktorom hovoríme, povedal, „Tvoje meno je Šimon a si syn Jonášov.“ Nielenže ho poznal, ale rovnako poznal aj toho jeho starého zbožného farizeja, jeho otca.

„Ó, nemôžem tomu uveriť. Asi si v tom dosť hlboko.“

214 On povedal, „Ó, nie, nie som. Pod' a zisti. Pod', vidz. Pod'me.“ A išli po tej ceste.

215 Nakoniec sa dostali do Prítomnosti, kde bol Ježiš, možno stáli tam niekde v publiku. Ježiš tam stál, obzeral sa dookola a po chvíli vyhľadal a uvidel Natanaela, ako tam stál; a povedal, „Hľa, Izraelita, v ktorom nieto lesti.“ No, to z neho zobralo všetku naškrobenosť. To mu vzalo vietor z plachiet. „Hľa, Izraelita, v ktorom nieto lesti.“

216 „To je Boh,“ povedal, „Rabbi (čo znamená 'učiteľ'), Rabbi, odkiaľ ma poznáš? Nikdy som Ťa ešte nestretol; som tu cudzím v tomto zhromaždení; nikdy som tu predtým nebol. Ako ma vôbec môžeš poznať?“

217 On povedal, „Predtým, ako Ťa Filip zavolať, keď si bol pod tým stromom, Ja som Ťa videl.“

218 To bol Ježiš včerajška. Je to pravda? Ak je On ten istý, On je tým istým potom aj dnes. Zoberme iný národ ľudí. Bol tam národ...

219 Boli tam len tri národy ľudí, a to boli ľudia Chama, Sema a Jafeta. Vidíte? Je to presne tak. To je to, ako na Letnice, keď zostúpilo Evanjelium k Židom, potom k Samaritánom a potom pohanom. Vidíte? Ľudia Chama, Sema, Jafeta, to sú tri národy. A boli dva národy,

očakávajúce Mesiáša; nie my pohania, my sme chodili niekde s palicami; boli sme bezbožníci, uctievať modly; ale Cham a Sem nie.

²²⁰ No, a je tu potom ešte iné, ďalší národ, ktorým boli Samaritáni, čo boli spolovice Židia a pohania, čo bolo zapríčinené zosobášením hriechu Kóracha a oni odišli preč. Ale verili v Boha; hľadali Mesiáša. Takže Ježiš išiel a predstavil sa im. Prišiel k Židom, svojim vlastným, ale mal potrebu ísť do Samárie. Ján 4, čítali ste to niekedy? Mal potrebu ísť do Samárie. Tak teda prišiel do mesta Sychar a potom poslal učeníkov, aby nakúpili nejaký pokrm. A zatiaľ čo boli preč...

²²¹ Ak ste tam niekedy boli, no, je to panoramatické, studňa; je mesto a pumpa, z ktorej naberali vodu. Viete, tie ženy tam prichádzali a zobrali vedro a spúšťali. Viete, ženy tie vedrá takto brali a spúšťali ich dolu, zobrali vodu a takto si to vedro dali na hlavu. A tie ženy zlej povesti, zlé ženy, nemohli tam prísť s tými dobrými. Nijako sa spolu nezoskupovali v tých dňoch. A ak bola žena zlá, zostala vo svojej vlastnej spoločnosti. Nie však dnes; ony sú všetky spolu, ale sú len... Ale oni... Keď pichnete do žltka vo vajci, roztečie sa po celom vajci. Vidíte? Takže oni potom...

²²² Takže táto žena zlej povesti tam prišla asi o pol dvanástej alebo trištvrte na dvanást; prišla tam, aby si nabrala vedro vody. A nechala to... Môžem ju vidieť, ako zobrala to vedro, spustila to do studne a mala vedro vody. A ako to práve vyťahovala, počula niekoho povedať, „Žena, daj Mi piť.“ A ona sa pozrela a bol tam Žid. Ale oni navzájom nijako nekomunikovali.

²²³ Človek stredného veku asi okolo tridsiatky. Ale Biblia povedala, že vyzeral na päťdesiat; viete to. On povedal...

²²⁴ „Hovoríš, že si videl Abraháma, a pritom nemáš viac ako päťdesiat.“ Mal len tridsať. Vidíte? Povedal... Myslím si, že Jeho služba Ho tak trochu vyčerpala. Takže povedal, „Hovoríš, že si videl Abraháma, čiže teraz vieme, že máš diabla.“

On povedal, „Prv, ako bol Abrahám, JA SOM.“ Vidíte, On je Boh Abrahámov. Istotne, On Ním bol. Povedal, „Predtým, ako bol Abrahám, JA SOM.“ Iste.

²²⁵ A teraz, tam On sedel pri tej studni; povedal, „Žena, prines mi piť.“

²²⁶ Ona povedala, „Nie je to veľmi obvyklé. Máme tu segregáciu.“ Ako to zvykli robiť na juhu, že oddeľovali farebných od bielych. Vidíte? Ona povedala, „Máme tu segregáciu. Nie je to pre teba obvyklé, aby si

sa Ty, Žid, pýtal mňa, ženy Samaritánky, aby som Ti preukázala nejakú priazeň. Navzájom spolu nekomunikujeme.“ Bola to žena prostitútka, viete, možno to bola pekná žena. Možno tam takto stála, jej kučery viseli takto dole po tvári, viete, a bývala vonku celú noc. A tak povedala, ona povedala, „Nie je to normálne, aby si ma o niečo prosil, mňa, Samaritánku.“

²²⁷ On povedal, „Žena, ak by si len vedela, kto to s tebou hovorí, a vedela, s kým hovoríš, ty by si sa Mňa pýtala, aby som ti dal piť.“ To je ten Mesiáš včerajška. Vidíte? „Prosila by si Ma o vodu; dal by som ti vodu, ktorú by si sem nemusela prichádzať čerpať.“

²²⁸ „Ó,“ povedala, „táto studňa je hlboká a nemáš nič, čím by si ju vytiahol, tak ako by si mi potom mohol dať nejakú vodu?“ Povedala, „Náš otec Jakob...“ Vidíte, bola to Samaritánka, ale tiež nazývala Jakoba svojím otcom. „Náš otec Jakob píjaval z tejto studne, jeho dobytok a rodina. A Ty teraz hovoríš, že máš väčšiu vodu než on?“ Povedala, „Vy hovoríte, že 'uctievania,' Ty súc Židom, Ty hovoríš, že sa uctieva v Jeruzaleme. My hovoríme, že na tejto hore.“

On povedal, „Žena, čas prichádza a teraz je, kedy pravdiví ctitelia budú uctievať Boha v Duchu, pretože Boh je Duchom.“ Vidíte? „Otec takých hľadá, aby Ho tak uctievali.“ Čo On robil? On s ňou hovoril, aby sa skontaktoval s jej duchom. Vidíte? On musel byť Mesiášom aj pred Samaritánmi.

²²⁹ A tam našiel jej problém. Koľkí z vás viete, čo to bolo? Iste. Ona žila so svojím šiestym manželom.

Takže, vidíte, nie je to správne, keď máte živého manžela, a tak ďalej, a chodíte von s iným. A pre akúkoľvek príčinu, zahodiť ženu preč a oženiť sa s ňou a potom ísť a oženiť sa s inou, potom zase s inou, potom sa zosobášiť s ďalšou, jednoducho by ste to nemali robiť. Tak On povedal, že...

Potom povedal... predpokladám, že s ním žila dokonca bez toho, že by bola vôbec zaňho vydatá. Nikdy sa za neho ani nemusela vydať. Možno nebola nikdy s nikým zosobášená. Takže ona hovorila všetky tieto zlé veci, viete, robila všetko to zlo.

Takže potom, ako tam On stál, takto sa na ňu pozeral, povedal, „Choď, prines Mi piť.“ A ona povedala... „Ale ak by si vedela, s kým hovoríš, ty by si Mňa poprosila, aby som ti dal piť. Ja ti dám vodu, ktorú nikdy... Dám ti tú vodu, ktorú si sem neprišla piť.“ Potom povedal, „Choď, prived' svojho manžela a pod' sem.“

Povedala, „Pane, nemám manžela.“

„Ó,“ povedal, „dobre si povedala. Mala si päť mužov a ten, s ktorým teraz žiješ, nie je tvojím manželom. To si povedala pravdu.“

230 Ona... no, počúvajte tú ženu... Teraz, keď...

Prečo Ho Židia zavolali, keď videli, že robí takéto veci? Rozpoznali Ho, že je Mesiášom? Nie. Čo povedali, že kým bol? „Belzebub, veštec,“ povedali, „mocou Belzebuba to činí.“ A Ducha Božieho, ktorý mal to rozpoznanie, nazvali „nečistou vecou.“

231 On povedal, „Ak budete hovoriť slovo proti Mne, bude vám odpustené. Ale jedného dňa, keď príde Svätý Duch a bude robiť to isté; a keď proti tomu poviete slovo, nikdy vám nebude odpustené.“

232 Takže vidíte, na čom sme dnes, ak sa to má dnes stať. „Jedno slovo proti tomu a nikdy vám nebude odpustené v tomto veku, ani v tom, ktorý príde.“ Takže vidíte, čo táto generácia urobila. Pomyslíte teraz na to. Silne myslíte. Zvážte tieto vážne Slová.

No, Židia povedali, „Tento človek činí tieto skutky cez Belzebuba, je to diabol, veštec.“ Vieme, že veštestvo je diabol. Tak oni povedali, „Tento človek je veštcom.“

Ale On im odpustil, že Ho volali veštcom. Ale potom, ako zomrel a navrátil sa Svätý Duch, to už bolo niečo celkom iné. Vidíte? A to malo byť na pohanskú generáciu.

233 Všimnite si teraz. Židia to už videli a zavrhli. Samaritáni to prijali a ona povedala, „Pane, vidím, že si prorok.“ Čo s tým len urobíš, Samaritán? „Vidím, že si prorok. Vieme, že keď Mesiáš príde, povie nám o týchto veciach.“ Vidíte, oni poznali Mesiáša, kým On bude. Povedala, „Vieme, že keď príde Mesiáš, zvaný Kristus, že keď príde, povie nám o týchto veciach. Ale kým si Ty? Azda si Jeho prorokom?“

On povedal, „Ja som On. Ja som On.“

234 A na tomto... Počúvajte teraz. Nato odhodila svoje vedro vody a bežala do mesta, aby povedala ľuďom na uliciach, bežiac cez mesto a hovorila, „Podďte a vidzte Človeka, ktorý mi povedal o veciach, ktoré som učinila. Nie je práve On tým Mesiášom?“ A Biblia povedala, že celé mesto v Neho uverilo, pretože to táto žena povedala, že On jej toto povedal, pretože bol Mesiášom.

235 No, ak to bol včerajší znak Mesiáša a On je pritom tým istým včera, dnes i naveky, bude to aj ten istý znak dnes. Je to pravda? Koľkí s tým budete súhlasiť? Istotne, On je tým istým. V poriadku.

236 Bude On teraz nejakým iným mužom? Nie. On miloval, On plakal, jedol, spal; išiel do pustatiny, išiel rybáčiť, konal ako ktokoľvek iný. Bol len človekom (Vidíte?), ale teraz bol Pomazaným Mesiášom.

237 No, my si teraz pamätáme, že v Biblii, ktorá nám tam vzadu hovorí, no, mohli by sme ísť cez viaceré miesta Písma a dokázať, že Biblia tvrdí, že nastane deň, v ktorom nebude noci ani dňa, len chmúrný deň, organizácie a cirkev a dosť ľudí, ktorí by mali byť spasení, „Ale v čase večera bude Svetlo.“ Koľkí z vás ste to už čítali v Biblii? Iste. Vidíte?

238 No, inými slovami, slnko vychádza na východe a zapadá na západe. To isté slnko, ktoré vychádza na východe, zapadá na západe. No, keď Syn Boží, S-y-n, vyšiel na východe na ľuďoch východu... Civilizácia cestuje so slnkom a práve teraz sa nachádzame na západnom pobreží. Ak pôjdete ďalej, naprieč do Číny a zase naspäť na východ. Takže potom ten istý Syn, ktorý svietil na východe, teraz žiari na západe, s tým istým krstom Duchom Svätým, tými istými znakmi, tými istými divmi, ten istý Mesiáš. Je to pravda? „Bude Svetlo v čase večera a istotne nájdete cestu do slávy.“ Tak je.

239 Ale my sme teraz v čase večera, v čase večerného svetla. Slnko ide dolu. Mesiáš je v našom strede. Syn Boží vo forme Svätého Ducha je v našom strede. Či tomu veríte? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ - pozn. prekl.] Veríte mi, že som Jeho služobníkom? Veríte, že to, čo hovorím, je pravda? Veríte príbehu o tom Anjelovi, včera ráno, alebo teda predvčerom ráno? Veríte tomu? Potom nechajte Boha nebies, nechajte toho Boha, ktorý sa mi objavil vo forme dúhy, nech len hovorí. A nech je Mu moje telo odovzdané, moja duša, duch a myseľ, všetko nech je oddané Jeho sláve.

Keď som hľadal tú poslednú veвериčku a vedel som, že to bude tá posledná, bolo vtedy práve o tri minúty desať a muselo to byť o desiatej.

Viete, On povedal, „Povedz, čo si želaš. A tak to bude.“ On v tom nikdy nesklamal, čokoľvek to bolo. „Len povedz, čo si želaš.“

Ôsmy krát to bolo s tou malou ženou. Predpokladám, že tam niekde vzadu sedí. Vidím tu brata Wrighta, ako tam sedí. Hattie Wright poprosila o svoje dve deti. Aha, tu je, práve teraz. Za spasenie svojich dvoch detí, oni boli neoblomne proti tomu. Povedal som, „Dávam ti tvoje deti v Mene Ježišovom.“ A oni sa jej hodili do náručia.

240 Ed Daulton, baptista z Kentucky, práve tu sedí. Koľko máš detí, Ed? Dvanásť detí. Takto tam stál a poprosil o svoje deti. Vyšiel som z budovy. Ed za mnou prišiel a povedal som, „Ed.“

Svätý Duch bol na mne a povedal, „Daj mu ich, len mu ich daj.“

241 Povedal som, „Dávam ti tvoje deti.“ A každý jeden z nich je teraz spasený a pokrstený. Bol tam jeho tínedžer, sedel doma, čakal, plakal a bol spasený presne vtedy, ako sme tam hore boli. Jeden baptistický brat dolu z... Ó, ó, aký nádherný On je, keď hovorí.

242 Prosím Ho teraz o Jeho slávu, aby Sa ukázal, že On je Kristus a že to, čo hovorím, je pravdou.

243 No, žiaden neveriaci pred tým nemôže uniknúť. Chcem, aby ľudia, ktorí sú tu a sú chorí alebo núdzni, a majú potrebu na Boha, tí, ktorých nepoznám, cudzí v našich bránach, ľudia, ktorých nepoznám a sú v potrebách, majú žiadosť Boha, zodvihnite svoje ruky. Ľudia, všade, kde... V poriadku, predpokladám, že všade. Ľudia, ktorých nepoznám. Ak som vyvolal niekoho, kto vie, že ho poznám a ty poznáš mňa a že sa navzájom poznáme, nič nehovor, len zostaň ticho. Ak je On Synom Božím, čo aj je, a moje poslanstvo je správne a ten Anjel...

244 Keď bolo o tri minúty desať, povedal som, „Ó, Bože, ktorý si sa mi pred pár minútami objavil vo forme dúhy, už sú tri minúty. Nevidím žiadnu veвериčku. Sú tri minúty; budeš mi musieť nejakú priniesť.“ A Boh súc mojím Sudcom, povedal som to s plnou vážnosťou a s rukou na Biblii. Neverím v nejaké prisahanie; Biblia to nehovorí; nespomína, že by sme to mali robiť. Ale Boh je mojím Sudcom; a tá veverička vybehla dolu stromom a sadla si tam, úplne dokonalé. On nikdy nezlyhá; nikdy to neurobil. Mnohí z nich sú prítomní, aby mohli vedieť tieto veci. A ja viem, že On, že ten istý Boh je aj tu.

245 Sú tu rozdané modlitebné karty. Ale ja ich nechcem. Budeme sa za ne modliť aspoň pár minút; vystúpia tu do radu. Chcem tých ľudí, ktorí sú tu alebo čokoľvek.

246 Chcem cudzincov. Chcem ľudí, ktorí ma nepoznajú. Chcem, aby ste na to pamätali; chcem, aby ste premýšľali a modlili sa, hovoriac, „Bože, ten človek ma nepozná.“

247 A jedného dňa sa tam jedna malá žena pretlačila cez dav. Mala krvotok. A povedala...

248 Keď tam všetci ostatní hovorili, „Tu On je. Pozrite na Neho. To je ten Galilejčan,“ a tak ďalej. Všetci tí učители, a tak ďalej, tam stáli hovoriac, „Rabbi, hľadáme od teba znak,“ a tak ďalej.

²⁴⁹ Táto malá žena povedala, „Verím, že je Synom Božím. A verím, že ak sa len môžem dotknúť lemu Jeho rúcha, budem uzdravená.“ Koľkí to viete? Dotkla sa Ho, ale nie tak, že by to mohol cítiť; ale On sa zastavil, otočil a povedal, „Kto sa Ma dotkol? Niekto sa Ma dotkol.“ Každý vtedy stíchol. Povedal, „Niekto sa Ma dotkol.“ A povedal, „Kto sa Ma dotkol?“

²⁵⁰ A pozrel sa dookola, dokiaľ neuvidel túto malú ženu. Nemohla sa ukryť. Nemohol nájsť... Našiel ju a povedal, „Tvoja viera ťa uzdravila.“ Povedal jej, že ten krvotok je zachránený, že je zastavený, pretože uverila a jej viera sa dotkla lemu Jeho rúcha. Veríte tomu? V poriadku.

²⁵² No, je On teraz tým Veľkňazom sediacim po pravici Božej, ktorý sa prihovára za naše vyznania? Hovorí Biblia, že On je Veľkňazom, ktorý môže byť dotknutý pocitom našich slabostí? Je to pravda? V poriadku, ak si chorý, začni sa modliť a povedz, „Pane Bože, práve som počul posolstvo. Nepoznám tohto muža. Som tu teraz v tejto modlitebni. Nechodievam tu; nie je to moja domáca cirkev. Som odniekadiaľ inakadiaľ. Nie som z tohto mesta; bývam niekde inde. Nepoznám toho muža. Ale on to robí, zdá sa, že sa to snaží urobiť tak jasným, že si to Ty a povedal, že si sa mu zjavil, že to posolstvo je správne a ako robíš tieto veci. No, nepoznám toho človeka, ale poznám Teba. Takže ak sa Ti on odovzdal a ty používaš jeho telo, aby si cez neho hovoril svoje vlastné slová, nech to hovorí ku mne. Nech sa dotknem Tvojho rúcha, Pane.“ A zistíte, či to robí, zistíte, či je Bohom.

²⁵³ Ak je On stále Bohom, môže použiť moje ústa, aby hovorili tie isté slová, ktoré by On hovoril, pretože on nemá žiadne ústa, jedine moje a tvoje. Nemá žiadne oči, len tie naše. On len zostupuje a riadi Svoju cirkev cez naše telo. Veríte tomu? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ - pozn. prekl.] On Sám ju riadi! To je to, čo aj povedal, „Skutky, ktoré ja činím, aj vy činiť budete.“ Je to pravda? [„Amen.“] „Tie isté skutky aj vy budete robiť.“ To boli tie skutky, ktoré On robil, aby dokázali, že je Mesiášom. A ak On je Mesiášom, čo teda je, potom je to pravda, že teraz robí tie isté skutky cez Svoju cirkev, ktoré robil aj vtedy. To dokazuje, že to je pravda, napriek akýmkoľvek denomináciám. Ó, haleluja!

²⁵⁴ Starý brat Kidd a sestra Kiddová, ktorí tuto sedia, obaja sú už po osemdesiatke, kázali predtým, ako som sa vôbec narodil. Jedno ráno ležal a zomieral na rakovinu, asi pred dvoma rokmi, rezala sa do jeho prostaty, hore v Ohio; boli to moji veľmi milí priatelia. Sestra Kiddová ma zavolala a povedala, „Billy, ponáhľaj sa. Zomiera, práve

teraz zomiera.“ A Billy a ja sme boli veľmi radi, keď sme mohli rozpáliť to moje staré auto z druhej ruky, aby sme sa tam hore dostali.

²⁵⁵ Keď som sa tam dostal do tej izby, len čo som sa tam dostal, Svätý Duch prehovoril, „TAK HOVORÍ PÁN.“

²⁵⁶ A tu teraz stojí ako svedok slávy Božej, zaskočilo to dokonca všetkých lekárov. Je to len... On je Bohom. Mohol som to ja urobiť? Nie veru. Moje slová neznamenajú viac, ako slová kohokoľvek iného. Ale to bolo TAK HOVORÍ PÁN. Amen.

²⁵⁷ Pred rokmi dolu v Kentuckých horách, malá cirkev Božia, alebo niektorí z nich, pestovali tam kukuricu, stará matka Kiddová, aby nakrmila svoju kopy detí, balila to do nádoby, len aby to poslala svojmu manželovi na misijnom poli, a tu sú vo svojich osemdesiatich, dnes tu sedia, radujú sa z Evanjelia Ježiša Krista a jazdia vyše sto míľ v nedeľu ráno, každú nedeľu, keď tam dole kážem, hneď ako sa o tom dopyčujú. Iste, posielame im pozvania a chceli prísť. Nech sú požehnané ich malé staré srdcia. To je pravda. Chcem, aby si s nimi každá osoba podala ruky, ak môžu, nech sú požehnaní.

²⁵⁹ Modlite sa teraz. Ó, som tak rád, že viem, že On je Bohom. Čo za pocit! Povieš, „Prečo zastavuješ, brat Branham?“ Čakám na Neho. Je to... Kázal som. Toto je už iné pomazanie.

A ak On príde a učiní to, ktorí potom, ktorí sú tu, Ho príjmu ako svojho Uzdraviteľa? Len zodvihnite svoje ruky, všetci chorí ľudia, len ak to urobí. Každý, ktorý je chorý, len nech pozdvihne svoje ruky, kto môže vidieť toho Mesiáša, Krista, ktorý je dnes v našom strede a hovorí.

²⁶¹ Modli sa. Ver. Vysväťím tento dom. Je tu toľko ľudí, ktorí sa modlia. Vidím pomazanie.

Pozrite. Ktorí ste to počuli, že ten Ohnivý Stĺp majú zavesený vo Washingtone, D.C.? Viete to. Tu je ten obrázok, práve tu, ten istý Ohnivý Stĺp, ktorý viedol Mojžiša. Keď dokonca veda povedala, „Raz to bude visieť na policiach bežných obchodov. Jediná nadprirodzená Bytosť, ktorá bola kedy odfotografovaná.“

Ten istý Anjel je práve teraz pri tejto kazateľni. On to hľadá. Vyzývam vás, aby ste tomu verili. Vy, cudzí, verte tomu.

Musím to teraz sledovať, ako sa to pohybuje. Každý budte úctiví. Sme v Jeho Prítomnosti...

²⁶⁵ Vidím muža. Tam je. Sedí naľavo odo mňa, tam vzadu v rohu. Trpí nejakými problémami s ústnou dutinou a žalúdočnými ťažkosťami.

Ver celým svojím srdcom. Je to pre mňa cudzí človek. Je to pán Wells. Áno, to je tvoje meno, pán Wells. Nie si odtiaľto. Si z Aurory, Illinois. To je pravda. Je to tak? Zrejme som pre teba cudzincom. Ak to je pravda, zdvihni svoje ruky. Postav sa na svoje nohy. Ježiš Kristus ťa uzdravuje.

Už teraz veríš? „Ver, ako len môžeš veriť.“

²⁶⁶ No, tento človek tu, nikdy v živote som ho nevidel, je medzi nami skutočným cudzincom. Pochádza z iného štátu. A Svätý Duch, čokoľvek mu On hovorí, nezistím to, dokiaľ nedostanem túto pásku. Je to pomazanie, ktoré prichádza na teba. Ale ten človek o tom vie, že to, čo ti bolo povedané, je pravdou. Je to tak? Áno. Sme si cudzí. Nech je sám svedkom.

Kto to urobil? Mesiáš, Kristus.

²⁶⁸ Tam vzadu sedí jedna pani, v strede ľudí, tam niekde. Vidíte to Svetlo nad ňou? Trpí nejakým problémom s pokožkou. Pani Pitmanová, si z Owensboro. Ak si tu cudzou, zdvihni svoju ruku. Sú tieto veci pravdivé? Zamávaj rukou. Boh ťa uzdravil. Nikdy som tú ženu nevidel, jedine vo videní.

²⁶⁹ Mohli by ste vedieť, že tamtá žena sa volá Ellisová, pani Ellisová, mladá žena. Má ženské problémy. Tiež je tu cudzou. Ak je to pravda, zamávaj rukou. Je to tam tvoja matka, ktorá sedí vedľa teba? Sedí tam jedna pani, trpí strachom, má komplexy strachu. Ak to je pravda, zdvihni svoju ruku, pani. V poriadku. Ten strach je preč. Môžeš ísť domov, si v poriadku. Vyzývam ťa, aby si verila.

²⁷⁰ A tam vzadu, tam v rohu, je tam jeden muž z Minnesoty, ktorý má chrbtové problémy. Tvoje meno je pán Carson. Postav sa na svoje nohy. Tvoj problém s chrbtom je preč. Ježiš Kristus ťa uzdravil.

²⁷¹ Práve tam za ním je žena, ktorá trpí. Žije mimo tohto mesta. Pochádza z miesta zvaného Blue Island. Má nejaké ťažkosti so srdcom. Je to niekde pri Chicagu. Pani Braidonová, vstaň a príjmi uzdravenie. Chod' domov a buď v poriadku, v Mene Ježiša Krista.

²⁷² Či veríte? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ - pozn. prekl.] A vy čo, v tejto časti? Veríte, že to je Mesiáš? Ako to človek vie?

²⁷³ Všetci títo ľudia, ktorí boli vyvolaní, a sú z ďaleka a vedia, že neviem o vás absolútne nič, pozdvihnite svoje ruky všetci ľudia, ktorí boli vyvolaní. Vidíte?

274 Niekto sa za mnou modlí, vzadu v miestnosti. Je to mladý muž, svetlovlasý, modlí sa za bratranca v Kansase, ktorý má rakovinu. Príd sem ku dverám, maj vieru v Boha. Veríte?

275 Elmer, mal som s tebou nejaký kontakt. Vidím tam tvojho otca, ako tam sedí a vedľa neho jeho žena. Vysoký krvný tlak. Ak budeš veriť, Boh ťa uzdraví. Ja neviem. Je to pravda. Je tak? Ver z celého srdca.

276 Veríte? Veríte, že Ježiš Kristus je Mesiášom? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ - pozn. prekl.] Či veríte, že je tu Jeho Prítomnosť? [„Amen.“] Pamätajte, keď sa tá žena dotkla rúcha Ježišovho, On oslabol. Cnosť, sila vyšla z Neho. Som takmer hotový. Veríte tomu? [„Amen.“]

Tak skloňme teraz na chvíľu svoje hlavy.

277 Ó, Ježiš, Mesiáš Boží, Ty si vždy nablízku. Ľudia sú si vedomí, že si Synom Božím a že sa tu teraz nachádzaš. Tvoje veľké znaky a divy sú dokazované. Požehnaj ich, Otče. Modlím sa, požehnaj ich. Nech práve teraz veria celým svojím srdcom, že Ty, Mesiáš, si Ten, ktorý tu teraz stojíš. Nikto to nedokáže robiť. Je to ľudsky nemožné, Pane. Je to zázrak, vidieť Moc Mesiáša, ako prichádza do malej pokornej modlitebne ako táto, pretože si to zasľúbil, Pane. Pretože Tvoja Milosť je tu, aby sa nad nami zmlovala. Je to preto, lebo je to Tvoje zasľúbenie, že to urobíš. Vidíme, že Ty neopúšťaš Svoj ľud.

278 Teraz, Otče, Bože, nech tí, ktorí teraz držia modlitebné karty a prídu do modlitebnej rady, nech majú tú vieru, aby uverili. Ó, Všemohúci Bože, keď sú na nich vzkladané ruky, nech odtiaľto odchádzajú radujúci sa, kričiaci a chváliaci Boha, že boli uzdravení. Udeľ to, Pane.

279 A nech tí, ktorí boli spasení, vedia, že pred Bohom nie sú žiadne tajomstvá. Boh zjavuje tajomstvá srdc; On pozná každú myšlienku, ktorá je v našej mysli. Udeľ to, Otče. Prosíme Ťa o to v Mene Ježiša Krista. Amen.

280 Teraz, tí, ktorí máte modlitebné karty, tu v publiku, vy, ľudia v modlitebni, tí, ktorí majú modlitebné karty, veríte? Pozdvihnite svoje ruky. A verte, že ľudská bytosť to nedokáže urobiť. Musí to prísť od Boha. Veríte, že to je zasľúbenie Božie, že Boh povedal, že tak urobí? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ - pozn. prekl.] V poriadku. Vtedy viete, že tam niekto je poza tým človekom.

281 Beriem toto Slovo s vážnosťou pred Boha. Tí ľudia, ku ktorým to bolo hovorené, je jedno, kto to bol, ja ich nepoznám a oni mňa nepoznajú. Oni sú len cudzinci, ktorí sa ocitli v modlitebni, odkiaľkoľvek sú.

282 Vidím nejaké videnia nad ľuďmi, ktorí sú tu v tejto modlitebni, ale len ich nechajte tak, áno, nechajte ich tak.

283 Títo ľudia, ktorí boli zavolaní, ktokoľvek to bol, aby mohli druhí vidieť, že ste tu cudzincami, zdvihnite svoje ruky. Vidíte? Každý jeden, všetci sú tu cudzí.

284 Niečo mnou stále pohybuje. Vidím pred sebou farebnú ženu, ako sa objavila, má artritídu a vysoký krvný tlak. Áno. Si tu medzi nami cudzia. Si z Memphisu, pani Salsová. To je tvoje meno. Si tu prvýkrát. Veríš svojmu Pánovi z celého svojho srdca? Potom môžeš ísť domov a byť spasená, uzdravená. Boh ti to udelí.

Každý jeden z vás, verte celým svojím srdcom. Každý zdvihnite svoje ruky. Verte z celého srdca. Položte svoje ruky jeden na druhého.

Pod' sem, brat Neville. Pod' a pomodli sa.

Skloňme teraz naše hlavy, zatiaľ čo sa brat Neville pomodlí.

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v apríli 2015.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí